

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 83

I Legislatura

Any 1987

Presidència
del Molt Il·lustre Sr. Antoni Cirerol i Thomàs

Sessió celebrada dia 12 de Febrer del 1987,
a les 17 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.—Preguntes:

1.—R.G.E. núm. 103/87, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc López Casanovas, relativa a la reforma dels Estatuts de l'Institut d'Estudis Baleàrics, a la qual s'instava el Govern per acord plenari de dia 19-11-86, amb la formulació següent:

«Quin és el motiu pel qual el Govern no ha actuat en conseqüència amb l'acord del Parlament de les Illes Balears?»

2.—R.G.E. núm. 106/86, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc López Casanovas, amb la formulació següent:

«Quina serà ara l'actuació del Govern en matèria de serveis insulars d'arqueologia en el futur immediat?»

II.—Interpellacions:

1.—R.G.E. núm. 8/87, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la Política del Govern en matèria de Ports Esportius i Planificació del Litoral.

III.—*Debat de Presa en Consideració de la Proposició de Llei R.G.E. núm. 1831/86, presentada pel Consell Insular de Menorca i avalada pels Grups Parlamentaris Socialista i Esquerra Nacionalista (PSM), i relativa a l'Ordenació i Protecció de La Mola de Fornells i s'Albufera d'Es Comte com a Àrea Natural d'Especial Interès.*

IV.—*Proposicions No de Llei:*

- 1.—*R.G.E. núm. 1871/86, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa als sinistres a locals públics tancats.*
- 2.—*R.G.E. núm. 1906/86, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la Campanya d'informació sobre l'objecció de consciència i la prestació social substitutòria del Servei Militar.*

I.—1)

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes. Comença el Ple. Tractarem en primer lloc el punt relatiu a Preguntes. La primera és la que formula el Diputat Joan Francesc López i Casasnovas, al qual se li dona la paraula per formular la pregunta 103.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Dia 19 de novembre de l'any passat, el Parlament de les Illes Balears va aprovar per majoria una Proposició no de Llei que en el seu punt segon instava el Govern de les Illes Balears a procedir, dins el termini màxim d'un mes, a la presentació davant el Consell General de l'Institut d'Estudis Balearics d'un avantprojecte de reforma dels Estatuts, per tal d'adaptar-los a les necessitats actuals i que, tot respectant la màxima autonomia científica seva, possibilités un més correcte funcionament democràtic com a Fundació Pública.

Quin és el motiu pel qual el Govern no ha actuat en conseqüència a aquest acord del Parlament de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Sr. López Casasnovas. Dia 19 de novembre, efectivament, es va prendre l'acord en aquest Parlament i dia 20 de novembre es va publicar al Butlletí de la Comunitat Autònoma el nou Reglament de l'Institut d'Estudis Balearics, que derogava el Consell General de l'Institut. Conseqüentment, a la primera reunió constitutiva, d'acord amb el nou Decret es va tractar aquest punt i es va entendre que l'adequat era que s'estudiàs pels òrgans substitutius del Consell General, és a dir, per la Junta de Govern i el Consell Acadèmic. Fins a aquesta data no ha estat possible constituir el Consell Acadèmic, perquè distintes entitats encara no han facilitat el nom dels seus representants.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula?

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Sr. President. Aleshores, hem d'entendre que els Estatuts que hi ha aprovats en aquests moments són uns Estatuts provisionals en tant que no es constitueixin els òrgans corresponents i es pugui donar compliment a aquells acords de la Proposició no de Llei del

Parlament de les Illes Balears. Concretament ens referim a dos temes: el Patronat General de la Fundació Pública de l'Institut d'Estudis Balearics ha passat a ser una Junta de Govern directament vinculada a la Conselleria d'Educació i Cultura, formada per persones que, llevat d'una, no tenen a veure amb el món de la investigació i la ciència i, per tant, la pretesa autonomia científica d'aquest Institut queda en entredit. En segon lloc, hi ha un Consell Acadèmic que té pures funcions assessores i consultives, però ja no decisòries. I, finalment, assenyalar que la situació actual de l'Institut d'Estudis Balearics ha constituït amb una mena d'apèndix de la Conselleria, la qual cosa, crec que no era ni anava amb l'esperit d'allò que va decidir el Parlament de les Illes Balears ni tampoc, en absolut, amb la necessària autonomia científica que ha de tenir un Institut d'aquestes característiques.

En conseqüència, jo li demanaria si queda pendent de la constitució dels òrgans respectius una possible reforma i adequació dels Estatuts o realment no és açò. Perquè dia 20, concretament, dia 20 de novembre, un dia després que el Parlament instàs al Govern a fer açò, òbviament no hi havia ni temps ni possibilitats materials que el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma tregués els nous Estatuts. Per tant, aquests Estatuts estaven fets abans, d'antuvi, el tractament parlamentari d'aquest tema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Efectivament, els Estatuts estaven aprovats pel Consell de Govern, a proposta i previ acord del Consell General, amb anterioritat a dia 19 de novembre, per això es varen publicar dia 20 de novembre. Ara, jo li reiter que essent que el Consell General de l'Institut no existeix, una vegada publicat, dia 20 de novembre, el nou Decret, precisament per donar compliment a l'acord, hem entès que els òrgans globals, la Junta de Govern i el Consell Acadèmic, són els que ens han de dir quina part dels Estatuts s'ha de modificar, si és que n'hi ha, per donar compliment a l'acord del Parlament. Aquesta és la intenció de la Conselleria i no fer-ho a motu propi, que hagués estat el més còmode, tal vegada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller i Sr. Diputat.

I.—2)

La Pregunta següent la formula el mateix Diputat, al qual li donam la paraula per formular la pregunta 106.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Atesa una resposta escrita que el Govern va donar a pregunta del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, hem sabut que el Govern de les Illes Balears en els seus Pressuposts en matèria d'arqueologia per a 1986, contemplava una partida d'1.825.000 pessetes en destí a uns serveis insulars d'arqueologia, i s'assenyalava que per a la creació d'aquests serveis es presentarà un esborrany de conveni per a les millors salvaguarda, vigilància i protecció del nostre tresor arqueològic. A la vista que la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern, ja dins el 87, encara no ha concretat res del previst en aquest programa, demanam quina serà ara, ara, l'actuació del Govern en matèria dels serveis insulars d'arqueologia per a un futur immediat.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contestar, Sr. Conseller?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Segons les notícies, informacions de la Direcció General de Cultura, hi va haver una sèrie de converses amb els Consells Insulars, durant l'any 86, hi ha tot un esborrany de conveni que no s'ha pogut dur a terme per circumstàncies no sé si imputable als Consells Insulars o no, la qüestió és que no s'ha dut a terme, però és intenció de la Conselleria, i així quedarà reflectit en els Pressuposts del 87, dur a terme aquests serveis d'arqueologia, amb un pressupost global de 4 milions de pessetes, dins el pressupost que es debat en aquest Parlament, i així es va anunciar a la Comissió de Cultura, millor dit, a la Comissió de Pressuposts, per part d'aquest Conseller. En total serien 2 milions de pessetes per a Capítol 6 i 2 milions de pessetes per a Capítol 7.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. López Casasnovas, vol fer ús de la paraula?

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Sí, per continuar demanant si aquest milió 825.000 continua contret al Pressupost del 86, ara dins el 87, és a dir, que s'afegeix als 4 milions, perquè, si no, Sr. Conseller, vostè mateix serà conscient que dur a terme la necessària salvaguarda, protecció i vigilància del patrimoni arqueològic de les Illes, és riquíssim, com, vostè sap, esdevé absolutament impossible amb una quantitat d'aquest tarannà.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. En aquest moment em resulta impossible dir si el milió 825.000 pessetes s'ha incorporat o no, ara el cert i segur és que dins aquesta previsió pressupostària no s'inclou la totalitat d'actuacions a dur a terme, sinó el funcionament d'aquests serveis arqueològics, fonamentalment amb les excavacions d'urgència o troballes d'urgència.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller i Sr. Diputat.

II.—1)

El punt següent de l'Ordre del Dia és el relatiu a Interpellacions. Tractarem, a continuació, la que formula el Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política del Govern en matèria de ports esportius i planificació del litoral.

Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas —perdó—, Sr. Triay Llopis.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El litoral, aquesta faixa de terra en contacte amb la mar i zona marítima en contacte amb la terra, és sense dubte la zona més fràgil del nostre territori, la zona més fràgil per una comunitat illenca que, a més, viu bàsicament d'una economia lligada al litoral.

La faixa litoral es aquí on se superposen, no tan sols els valors ecològics i paisatgístics més alts, de més alta valoració, sinó també aquí on totes les apetències, tots els interessos econòmics de la nostra societat de servicis es presenten. És realment la base territorial de la nostra economia turística.

Podríem dir, encara que sigui una certa exageració, que per a la nostra Comunitat, per al nostre arxipèlag, dedicat, d'una manera molt important al sector de servicis turístics, el litoral pràcticament ho és tot.

I precisament són aquests valors i aquesta fragilitat els que exigeixen una política d'ordenació i de gestió del litoral, una política de ports i de costes, una política que protegeixi aquests valors singulars que es presenten a la faixa litoral i que, a la vegada, emplaçi, compatibilitzi aquest estat de virginitat ecològica i natural aquí on es produeix, aquí on encara existeix, amb la ubicació de les instal·lacions públiques i privades, els ports, les instal·lacions nàutiques, necessàries, adequades a la necessitat de la nostra població, a les necessitats dels nostres ciutadans que, al cap i a la fi, crec que ha de ser, i segur que és, subjectiu de totes les polítiques que emanen d'aquest Parlament i del Govern de la Comunitat.

Instal·lacions nàutiques que són necessàries per complementar les ofertes turístiques, que són necessàries per satisfer, també, l'oci legítim de les nostres poblacions amb gran tradició marinera i nàutica. És necessària una política que resolgui i eviti que el que ha succeït i el que pot tornar a succeir, i que és la regla general de la mala política litoral, i que també té, desgraciadament exemples a les nostres illes, i especialment a l'illa de Mallorca, que els ports siguin plens d'arena i que les platges siguin buides. Desgraciadament, com dic, a l'illa de Mallorca, tenim exemples d'aquest tipus d'actuació equivocada, actuació errònia que ha conduït a aquest desastre i fracàs de tenir els ports plens d'arena que s'han menjat l'arena de les platges, i basta recordar el que passa, progressivament, a S'Arenal de Lluçmajor, a la Platja de Palma, el que passa a Ca'n Picafort, el que s'inicia també a la Platja d'Alcúdia.

Idò bé, l'instrument bàsic d'aquesta política de litoral, d'aquesta política necessària, és la planificació, una planificació seriosa, una planificació, per tant, rigorosa, una planificació respectuosa, com a primera

característica, respectuosa amb els valors existents de naturalesa i paisatge i, principalment, una planificació racional, en el sentit que sigui dimensionada per a les nostres necessitats, per a la nostra economia, per al nostre benefici, si se'm permet la paraula, i no directament per a les ambicions, per a les apetències econòmiques, puntuals, conjunturals, moltes vegades míopes, de promotors individuals.

Idò bé, aquesta necessitat d'una política de litoral i d'una política de planificació, en els dos anys, aproximadament, el març del 85 va ser quan es va publicar el Decret de Transferència d'aquesta competència a la Comunitat, es desconeix quina ha estat, per part del Govern de la Comunitat, quines han estat les actuacions, quina política ha desenvolupat, no sembla, a no ser que les explicacions que puguin donar el Govern alterin aquesta visió, que hi hagi actuacions dignes de menció.

Fa pocs mesos, en el debat del 1986, dels Pressuposts Generals de la Comunitat, jo mateix presentava una esmena per dotar en 25 milions de pessetes, el servei de litoral de la Conselleria d'Obres Públiques, per tal d'iniciar programes, projectes de planificació del litoral. No tan sols se'm va rebutjar, la qual cosa quasi no mereixeria comentari, perquè és relativament habitual, sinó que l'argumentació que se'm va donar és el que més pot preocupar ara, quan es veu, quan se cerca quina ha estat l'actuació del Govern en aquests temes. Es va dir que hi havia d'altres prioritats. Hi ha altres prioritats a la Comunitat Autònoma que no són la de planificar i ordenar degudament el litoral. I l'exemple, potser, més clar, en aquest moment i més actual, per tant, d'on pot conduir aquesta absència, aquesta manca de planificació, és el projecte en marxa de port esportiu a la Colònia de Sant Jordi, a Cala Galiota. Un port de tamany gegantesc, de tamany descomunal, de 825 amarraments, que ja de sortida es presenta com el segon port de Mallorca, considerant que això és un gran valor al seu favor, sense estudis suficients, sense conèixer, en absolut, ni l'impacte ambiental i ecològic d'aquesta actuació sobre la pròpia Colònia de Sant Jordi, sobre el propi litoral i tampoc sobre el pròxim arxipèlag de Cabrera, quant a les embarcacions que hi tinguin bassa, en aquest port nou. Influències sobre Cabrera que, en absolut, és desdenyable, que mereix un estudi permenoritzat, que realment ja formava part de la proposta d'estudiar l'impacte de les embarcacions recreatives i esportives sobre Cabrera, de l'estudi que aquest Parlament va acordar que es fes i que no n'hem sabut el resultat i que va ser també proposta nostra i que ara, més que mai, ve aquí a col·locar la necessitat de veure l'increment de la ja forta pressió de les embarcacions sobre l'Arxipèlag de Cabrera, amb una nova implantació d'aquest tamany, com del Port de Cala Galiota.

Una localització, dins el conjunt de la Colònia de Sant Jordi, que, com a mínim, hem de dir que és discutible, que no és suficientment estudiada la seva influència sobre la dinàmica litoral, sobre el moviment de les arenes. Una localització que, en primer lloc, ja, crida l'atenció que no coincideix, que és diferent de la que les pròpies normes subsidiàries, d'una manera afortunada o desafortunada, presentaven. Un port esportiu que tanca, que embassa una platja, una cala, per convertir-la en una platja artificial, necessitada d'un bombeig, per tant, de les renovacions de les seves aigües perquè puguin ser, puguin tenir condicions sani-

tàries adequades per al bany, amb un excés d'edificacions lucratives, excés d'edificacions lucratives que ja és característic de tots els projectes de ports esportius que es tramiten o que s'han construït darrerament, sembla ser que aquest és el motor darrer de moltes de les iniciatives; el benefici, el lucre immobiliari que se'n pot resultar de la creació d'una nova primera línia marítima que tapa, que cobreix la primera línia antiga, anterior, de sempre i, és més, amb una entrada cap a la mar, amb àrees d'edificis, d'apartaments i comerços, creant una autèntica punta nova d'altíssim valor, com es pot comprendre, d'altíssim valor comercial i mobiliari, més de 10.000 metres quadrats d'edificació.

Crec que aquest port, tal com es planteja, tal com és conegut, és un cas flagrant d'irracionalitat, hospiciat, impulsat, crec que d'una manera acrítica, com a mínim, des dels propis despatxos del Govern de la Comunitat, i que avança amb molt poca transparència el seu procés.

En conclusió, no trobam actuacions solvents a la política de litoral del Govern, si llevam, naturalment, com ja el Conseller tindrà ocasió d'explicar, si llevam l'anunci d'abans d'ahir de la contractació d'un Pla de Ports Esportius que, com sempre, hem de dir que és un anunci, naturalment, casual, però oportú en relació amb els debats que es produeixen en aquest Parlament. Però, a part d'açò, cap iniciativa per agafar la direcció, el protagonisme públic del procés d'ocupació, d'edificació, de construcció del litoral. Crec que un gran perill immediat, que pot ser el primer d'altres d'una magnitud semblant, com és el Projecte del Port de Cala Galiota, projecte desmesurat i immadur, hauria de ser congelat, aturat a l'espera d'estudis més seriosos, més profunds, més de conjunt, manco puntuals que garantissin que qualsevol actuació sobre el litoral, qualsevol actuació definitiva i irreversible que pot conduir a aquesta frase feta dins els mitjans professionals, però trista realitat, que els ports siguin plens d'arena i les platges buides, no puguin ser realitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

En nom del Govern, té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, Sr. Jeroni Saiz i Gomila.

Disposa, Sr. Conseller, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados, yo quisiera, en principio, agradecer al Sr. Triay el tono de su intervención, ya que me permitirá a mí contestarle en el mismo tono, lo cual no sólo resulta siempre más agradable, sino que, además, generalmente también suele ser más constructivo. De todas formas, habrá algunas afirmaciones que ha hecho, creo, absolutamente sin fundamento, que no me quedará más remedio que puntualizar.

Bien, yo primero de todo quisiera diferenciar, para que quede claro, porque creo que a lo largo de su intervención ha quedado un poquitín confuso, qué entendemos por litoral, y no es que pretenda hacer ahora una definición científica, es un término en el que no hay acuerdo, pero, evidentemente, hay una distinción clara que tenemos que hacer, si por litoral entendemos la franja costera de una profundidad más o menos va-

riable, donde se desarrolla una vida humana y unas actividades de todo tipo basadas, precisamente, en la existencia del mar, en las proximidades, o si llamamos litoral a lo que es la zona de dominio público de nuestras costas y sobre la que prácticamente ha versado toda la intervención del Grupo Socialista.

Yo creo que se refiere a eso, y entonces, quizás, lo que admitiríamos, la definición de zona especialmente frágil, pero no la base de toda la actividad económica. La base de la actividad económica turística de nuestras islas está en una franja litoral mucho más amplia, donde se desarrollan, pues, todos los procesos de urbanización, etc., no se ha referido a ellos el representante del Partido Socialista, y yo creo que lógicamente, puesto que la ordenación de esta zona es objeto de los procedimientos urbanísticos habituales, en los Planes Generales, Normas Subsidiarias y, en todo caso, vendrá regulada de alguna forma en las Directrices de Ordenación Territorial que, si este Parlamento llega a aprobar la Ley de Ordenación Territorial, tendrán que definirse y que marcarán la pauta de la ordenación futura, no sólo de nuestras costas, sino de todo nuestro territorio.

Es evidente, y hay un acuerdo absoluto en la importancia que tiene el litoral, los problemas que plantea el uso, en algunos casos indebido, de este litoral, problemas de dos tipos absolutamente distintos: el problema que puede plantear un uso técnicamente incorrecto y que puede hacer que en algún caso llegue a haber, pues bueno, quizás es una expresión, no habitual en los términos técnicos, sino habitual en una determinada persona, lo de los puertos llenos de arena y las playas sin arena, pero que, bien, no siempre es culpa de la construcción de los puertos y, en cualquier caso no es un problema político. Y digo que no siempre es culpa de los puertos porque parece que en el caso de la Playa de Alcudia, por ejemplo, el responsable no es el puerto de Can Picafort ni el de Alcudia, sino que parece ser que son la toma y salida de aguas de refrigeración de la central térmica de G.E.S.A., de modo que no siempre toda la culpa hay que echarla a los puertos deportivos o no deportivos.

Bien, en cualquier caso, ciertamente, se pueden plantear problemas de tipo técnico, y este tipo de problemas difícilmente se resuelven con una planificación, sino que se resuelven con unos problemas, con unos estudios muy profundos respecto de dinámica litoral, estudios que, desgraciadamente, no estaban a punto cuando en los años 70 empezó a construirse fuertemente nuestro litoral, y que están evolucionando constantemente y aún hoy en día son suficientemente complejos como para que los técnicos algunas veces se equivoquen en sus proyectos y ocasionen estas malas actuaciones, pero, como digo, éste no es un tema político. El tema político será, quizás, el actuar de tal forma que, en esta zona, que por ser de dominio público es titularidad de todos los españoles, y que en ella pueden realizarse ciertas actividades, por la iniciativa privada, o nosotros así lo defendemos, que las puedan hacer, pero que, evidentemente, lo que no pueden ser nunca es base o sustrato de una especulación sobre este dominio público, sino que siempre tendrá que estar condicionada al cumplimiento de un servicio a la Comunidad. Lo que pasa es que nosotros entendemos que, en debidas condiciones, la construcción de un puerto deportivo puede ser un servicio público y, de hecho, lo es.

Y eso no es una cosa que la digamos nosotros, sino que altos dirigentes del partido Socialista, si no es la isla de Mallorca en otras islas, por ejemplo en la isla de Menorca, sí se han mostrado fuertemente y fervientemente partidarios de la construcción de puertos deportivos, incluso lamentando que en la isla de Menorca no se hayan construido más en tiempos anteriores y promoviendo directamente la construcción de nuevos puertos.

Quiero decir que yo lamento que en algunos casos, parece que hay una postura de ataque o de crítica total y absoluta a cualquier construcción que se pueda hacer en la zona de dominio público o a la construcción de cualquier puerto deportivo, y tampoco quisiera que mis palabras pudieran interpretarse como una defensa de cualquier posible construcción, muy al contrario; creo que es un tema en el que no se puede ser radical. Uno de nuestros atractivos, de cara al turismo, está en nuestras costas, uno de los beneficios que tenemos los residentes en Baleares es precisamente el poder disfrutar de nuestras costas, pero uno y otro exigen, algunas veces, que haya que construir, y la habilidad está en construir para nuestro disfrute sin destruir, manteniendo un equilibrio.

Esa creo que es la política que se debe de seguir. Y coincide, en líneas generales, con toda la política que lleva a cabo nuestro Gobierno, siempre, de mantener un equilibrio y no ir nunca a extremismos. Un equilibrio entre una protección de nuestro territorio, en el caso de nuestra costa, una protección prioritaria, pero que, en absoluto, impide que en algunos lugares y con algunas condiciones puedan construirse este tipo de instalaciones, llamémosles puertos, porque se ha centrado el debate en los puertos, pero en las playas hay otro tipo de instalaciones playeras, que también se construyen sobre zona de dominio público y que también constituyen una utilización de este dominio para un servicio público.

Estamos de acuerdo en la necesidad de planificar y también en que esta planificación no sea papel mojado, por eso, el Plan de Puertos Deportivos se ha ido enredando tiempo, esperando que estuviese aprobada o, por lo menos, que se le viese un final a la tramitación de la Ley de Ordenación Territorial, porque esta Ley, este Plan de Puertos Deportivos tendrá que enmarcarse dentro de los planes sectoriales que prevé en esta Ley, única posibilidad de que, repito, no se convierta en un papel mojado, sino que tenga una virtualidad práctica, y por esto, ahora, ya, en este momento lo hemos lanzado, y no cabe duda que algunos conflictos que se plantean, y ésta es una de las razones, precisamente, de la redacción de este Plan de Puertos Deportivos, es el evitar estos conflictos que se plantean con algunos de los proyectos que se presentan, aunque también hay que decir que este Plan no va a eliminar por completo todos los conflictos, y no va a eliminarlos, porque este Plan, su pretensión no es de ubicar exactamente y precisamente todos y cada uno de los puertos, este Plan va a marcar criterios, va a marcar zonas, prioritariamente, zona donde se puede o no se puede construir en función de la protección de nuestra costa, y dentro de las zonas en que se puede construir, las medidas a adoptar para respetar el entorno, las dimensiones aconsejables, en relación con el equilibrio entre la oferta y la demanda, características constructivas, respeto, etc., etc., todo lo que entendemos que debe regular y normativar la autorización

de la construcción de estos puertos deportivos. Pero lo que no va es, de una manera puntual y precisa, a marcar y señalar exactamente la ubicación de cada uno de ellos y las características y tamaños exactos de cada uno de ellos.

En este sentido, quizás, vamos, quizás no, seguro que el concepto de planeamiento y planificación que podamos tener el Grupo Socialista y nosotros es distinto. Nosotros entendemos que la planificación es necesaria, en beneficio de toda la colectividad, pero siempre respetando al máximo posible la iniciativa privada.

Este Plan de Puertos Deportivos no se ha llevado adelante, como he dicho, la razón básica era que tendrá su amparo en la Ley de Ordenación Territorial que no está aprobada, y por otra parte, es cierto, y esto habrá que decirlo reiteradamente en esta Tribuna, cada vez que por parte de la oposición, en un legítimo ejercicio de la actividad preelectoral, pretenda criticar la falta de actuación en alguna materia. Dice usted que hace casi dos años que tuvimos la transferencia en materia de ordenación del litoral, lo cual es cierto, pero en dos años no se hace todo, y lo cierto es que vino, y lo saben, porque se comentó aquí, fue la transferencia peor dotada y más discutida, y poco a poco se está dotando, lo tuve que decir, no sé si fue ayer o si ha sido esta mañana, ante la Comisión de Presupuestos, que la incorporación de nuevo personal técnico a este servicio, incorporación muy reciente, es lo que va permitiendo en estos momentos que se pueda ir adelantando. Adelantando en la otra faceta, también que, es la de los planes de ordenación de playas, a la que usted no ha hecho referencia, pero que imagino que implícito iba contemplado en el tema de planificación del litoral, básicamente, y son el Plan de Puertos Deportivos y la regulación, en general, de puertos deportivos, y son los Planes de Ordenación de las playas, donde hemos heredado, pues, una montaña, auténticamente una montaña de planes a medio tramitar y que, entonces, tiene que continuarse y están constituyendo, pues, un auténtico obstáculo y un gran esfuerzo, poder sacar adelante todo el trabajo atrasado que la Administración del Estado durante mucho tiempo no había resuelto, razones desconocidas, y no quiero entrar en ellas, pero heredado, tanto en uno como en otro, montones de expedientes pendientes de tramitar.

Eso no quiere decir que se haya carecido de criterios en la actuación, ha habido actuaciones y esta actuación ha respondido a criterios, criterios que informan toda la actuación de la Conselleria de Obras Públicas y Ordenación del Territorio en estas materias, y criterios que han hecho, por ejemplo, que en un reciente Consejo de Gobierno se acordase la denegación de un Proyecto de Puerto Deportivo en Portinatx, por entender que donde estaba ubicado el proyecto afectaba de una manera muy directa a elementos naturales cuya protección era exigida, y ese fue el motivo para que se denegase esta autorización de un puerto deportivo, porque cualquiera diría, escuchando sus palabras, Sr. Triay, que nosotros, y además creo que lo ha dicho de una manera muy directa, refiriéndose a un caso concreto, que estaban impulsados desde nuestras oficinas la construcción de puertos deportivos. Bien, yo quiero decir que sí, y lo manifiesto y lo ratifico y lo reitero, que sí, que es objeto del Gobierno, al que me honro en pertenecer, el fomentar la construcción de puertos deportivos en Baleares, porque entendemos que son necesarios y que son buenos y que son provechosos para

nuestras islas. Y esos puertos, lo que pasa es que, en las debidas condiciones de ubicación, de condiciones y de características que deben de estudiarse, y que cuando se disponga de un Plan de Puertos, lo que va a ser, va a ser objetivar esas condiciones y dar una seguridad jurídica al administrado que en estos momentos se encuentra con que nunca sabe, cuando presenta un proyecto de puerto deportivo, cuál va a ser el fin de su larga, larguísima tramitación. Pretendemos acortar la tramitación, que no significa dar facilidades, significa simplemente acortar la tramitación, porque para decir que no, se tiene que poder decir que no cuanto más rápidamente posible, y si se tiene que decir que sí, se tiene que decir que sí lo más rápidamente posible. Lo que se pretenderá con el Plan de Puertos va a ser objetivar estas condiciones que en estos momentos son subjetivas, pero, como digo antes, tienen una base, tienen varias bases, tiene como base un Plan Provincial que define unos elementos de protección, hay unos planeamientos municipales que definen unos grados de protección de la costa, hay un plan indicativo de usos del litoral, aprobado por el Ministerio de Obras Públicas, se dispone de unos estudios de la Secretaria de Estado de Turismo, sobre instalaciones deportivas, náutico-deportivas en nuestras costas, es decir que cuando actúa la Conselleria o cuando se informa o cuando se resuelve, no actúa de una manera absolutamente subjetiva, sino que tiene ciertos estudios en los que basarse.

Lo que pasa es que ninguno de estos estudios son vinculantes, todos ellos son indicativos, y lo que pretendemos, con un Plan de Puertos Deportivos, es que sea vinculante.

Las playas, no va a haber un Plan General de todas las playas, lo que sí va a haber son unas directrices concretas de actuación en nuestras playas, a las cuales tendrán que vincularse todos los proyectos de planes de ordenación de playas. Esa es la política que tiene el Gobierno de la Comunidad en esta materia.

Lo que ya me extraña, sinceramente, y lo digo de verdad, me extraña es esta postura tan absolutamente en contra de un proyecto de un puerto determinado que además creo que se sale por completo del contexto de una Interpelación sobre la política general, y me extraña esta postura, como me extrañaría igualmente que tomara una postura claramente y decidida a su favor, pero bueno, es un problema suyo.

Lo que no le puedo aceptar de ninguna manera es que eso sea, que la presentación de un proyecto de un puerto sea el paradigma de la mala política en materia de puertos que pueda llevar a cabo la Conselleria de Obras Públicas y Ordenación del Territorio, ni que esto pueda ser una clara consecuencia de la permisividad, ni muchísimo menos, como ha dicho usted, que desde los propios despachos de la Conselleria se esté impulsando la tramitación, ni que la tramitación carezca de transparencia. Lamento decirlo, pero esa es una afirmación que, lo siento, de una manera rotunda no se la puedo admitir, y le agradecería a usted que la retirase. Y no lo puedo admitir, porque no sé dónde ha estado la falta de transparencia. Ese es un puerto en el que, evidentemente, la Comunidad Autónoma no tiene nada que ver, ni a favor ni en contra, por eso me extrañaban las posturas, porque para algo están las tramitaciones administrativas, y yo creo que un aspirante a presidir y a dirigir toda una administración autonómica tiene que respetar, para eso existe la tramitación administrativa de los expedientes, y es un expediente que está, en estos

momentos, en tramitación, que se han ido recabando los informes, algunos ya se han recibido, como el informe del Ayuntamiento, favorable, otros informes están pendientes de recibirse, el informe de la Secretaría de Estado de Turismo es favorable, otros no han llegado todavía, el de Defensa no ha llegado, etc., y sigue su tramitación, y cuando sea el momento oportuno, el Proyecto saldrá a información pública, pero en el momento en que los trámites, el procedimiento legalmente establecido indique que es el momento, y en aquel momento saldrá a información pública y después, posteriormente, empezará a tomar resoluciones la Comunidad. De modo que, hasta el momento, se limita a tramitar escrupulosamente, como se tramita con todos, porque no hay ninguna diferencia con ningún otro proyecto, y no ha adoptado ninguna resolución; de modo que si el proyecto es gigantesco, si es verdad que es irracional, si es verdad que afecta contra el paisaje, y si son verdad todas estas cosas, en eso la responsabilidad no es nuestra, será responsabilidad del promotor que así lo ha presentado. El día que nosotros lo autorizamos, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, vagi acabant.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. President, tot d'una.

El día que nosotros lo autorizamos, podrá usted hacer estas críticas, y el día que salga a información pública, podrá usted presentar todos los argumentos que Vd. quiera y cualquier oponente al proyecto del puerto. Lo que no puede nunca es decir ni que se tramita de una manera poco transparente ni que está siendo apoyado por parte de la Comunidad, que se limita a tramitarlo.

De modo que, me parece impropio que aquí se haga una crítica, en los términos en que usted la ha hecho, a un proyecto que ha presentado un señor en el contexto de una Interpelación al Gobierno y a su política. Si ese fuese un proyecto del Gobierno, lo admitiría perfectamente; si el Gobierno dentro de uno de sus puertos, de titularidad de la Comunidad, intentase una construcción de éstas y a usted le pareciese mal, entonces me parecería adecuadísima esta crítica, pero si no, entiendo que está absolutamente fuera del contexto, y creo que no vale la pena seguir hablando sobre el caso del Puerto de Cala Galiota.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Per fixar la seva posició, volen intervenir els altres Grups Polítics?

Esquerra Nacionalista-PSM. Té la paraula el Sr. Sebastià Serra i Busquets.

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. Presidente. Sres. i Srs. Diputats. Pensam que ens trobam davant un tema important, un tema del litoral, que ens ha preocupat molt a tots els Grups, que crec que són representats aquí, creim que a les Illes Balears, en aquests moments, hi ha, avui, una esperança, que s'ha concretat molt en la salvació, pareix que definitiva, de Sa Dragonera, via jurídica, via judicial, però també ens trobam a un moment en que

a totes les Illes Balears hi ha moltes expectatives respecte de ports esportius, respecte de l'ordenació del litoral i respecte també d'un tema que, amb veu alta s'ha de dir, que és la gestió dels ports, si les diverses administracions s'orienten cap a una gestió pública, cap a una gestió privada, etc.

Creo que estam d'acord tots que fa falta planificació seriosa, rigorosa, respectuosa, racional, això s'ha dit moltes de vegades aquí, i fa falta un pla general del litoral que, pensam nosaltres, que s'ha de debatre, s'ha d'aprofundir i s'han de veure molts d'aspectes de tipus econòmic perquè, Grups Parlamentaris com pugui ser el nostre, que ens definim clarament com a proteccionistes radicals, de fet, veim que alguns ports esportius, si que seran necessaris i que, per tant, hi ha d'haver uns estudis precisos, uns debats des dels Ajuntaments respectius, Consells Insulars i arribant al Parlament de les Illes Balears. Però és clar que avui el problema és bastant greu, el problema el tenim plantejat per aquestes expectatives, per tots aquests projectes que existeixen i que totes les persones que tenen una sensibilitat proteccionista i que creuen que les perjudicarien o les poden perjudicar tots aquests projectes que se sap que existeixen, alguns d'ells es tramiten, altres s'executen, certament ens preocupen moltíssim.

Nosaltres, creim, per tant, que avui hem de cridar que el Grup Socialista presenti una Moció adequada, que el Govern posi en pràctica certament aquest Pla d'Ordenació que ha anunciat als mitjans de comunicació, que fa comptes fer, però, al mateix temps, hem de concretar un poquet, al màxim, els problemes que nosaltres detectam avui en dia, i en detectam un que és prou clar. Quan no hi ha opinió pública, quan no hi ha sensibilitat col·lectiva que es mogui, per la defensa d'un territori, aquestes expectatives de grups privats es posen en marxa i troben de moltes administracions, de moltes autoritats polítiques, i valgui aquí l'expressió, de molts de partits polítics diferents, suport. No hem d'oblidar en aquest moment declaracions com les que s'han dit aquí o actuacions que a nosaltres no ens han agradat a molts de termes municipals de les Illes Balears, i també emparades, de vegades, per Consells Insulars o Govern de la Comunitat.

A l'illa de Menorca, en aquest moment, és clar que si volem una ordenació adequada dels ports esportius, si volem una protecció eficaç, s'ha d'aturar el port de Ferreries si realment es vol ordenar Cala Galdana i protegir el Barranc d'Algendar, tema que preocupa molt l'Ajuntament de Ciutadella.

A Formentera el perill damunt S'Estany d'Es Peix és omnipresent, i molts de grups de pressió s'han mogut i es mouen per intentar precisament que S'Estany d'Es Peix pugui també tenir, per allà, no només ja port, sinó també aspectes d'urbanització de luxe.

I a Mallorca, no hem d'oblidar gens ni mica que tot el sud de l'illa ha estat, jo diria que durant aquests anys, molt perseguit per especuladors, per a destrucció, és cert que avui parlem de Cala Galiota, però també hem de parlar de tot un terme de Santanyí, hem de parlar de Ses Covetes, que n'hem parlat moltes vegades, i hem de parlar de Cabrera, perquè per a Esquerra Nacionalista és inexcusable i és gravíssim que encara no s'hagi declarat i començat a posar en pràctica el que aquest Parlament va votar, que fos un Parc Nacional Marítim-Terrestre i que pareix que això costa molt a l'Administració Central posar-ho en marxa. I hem de

dir, i també ho hem de dir clar, que ens preocupa molt l'activitat de la Secretaria d'Estat de Turisme, ens preocupa perquè va dins un desenrotllisme i entenent que les Illes Balears són una cosa que crec que gairebé tots els Grups sensibilitzats en aquestes illes, pensam que no acaben de ser clares aquestes visions d'una Secretaria d'Estat de Turisme, a nivell d'Estat Espanyol.

I avui hem de felicitar públicament als que són els amics, els veïnats de Cala Galiota que han mogut aquest tema, perquè Esquerra Nacionalista el va denunciar per primera vegada a l'estiu. El vàrem dur al Parlament el mes de desembre i ens trobàvem més tots sols que la una, sabem que s'havia votat a l'Ajuntament ja l'aprovació inicial, sabem que gairebé ningú no defensava la protecció, en aquells moments, de Cala Galiota, avui ens hem de felicitar, perquè el tema el discutim una mica en concret, però dins un marc general que creim nosaltres que és adequat, i jo desitjaria que avui poguéssim acabar pensant que el litoral el volem ordenar i que, certament, el sud de Mallorca, S'Estany d'Es Peix de Formentera i el Port Esportiu de Ferreries són necessitats acucians d'aturar-ho, si bé dins un marc general d'ordenació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Vol replicar l'autor de la Interpel·lació?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Moltes gràcies. Srs. Diputats, Sr. Conseller, no és necessari que hagi de citar personalitats polítiques socialistes de Menorca per trobar opinions favorables a la necessitat d'incrementar, d'una manera ordenada, d'una manera planificada l'oferta d'amarraments a ports esportius. Jo mateix, des d'aquí, sí, sí és d'interès de la Cambra, també m'hi declaro, no fa falta que citi o que recordi declaracions, supòs que són, ni del Senador Villalonga, ni del batle Orell ni d'altres personalitats, perquè som plenament solidari d'aquestes declaracions, i realment expressen la nostra política, però sempre com a resultat d'una planificació, com a resultat d'una protecció de tots els valors bàsics del litoral quant a valors natural, àrees verges, etc., i evitant, naturalment, tot el que la manca de rigor, que el Conseller ha dit que ha succeït a d'altres èpoques, però a d'altres èpoques molt pròximes, quasi quasi diria que immediates, d'ahir mateix, per dir-ho en termes històrics, són els que han produït desastres a les platges i als ports construïts d'aquesta manera.

També voldria dir que parlo de ports esportius i parlo d'instal·lacions nàutiques, i tothom està pensant en aquestes immenses instal·lacions, com les darreres que s'han construït, com aquesta, de Cala Galiota, que és de la mateixa, diguem, família, per dir-ho de qualque manera, que són instal·lacions dures, instal·lacions grans, que presumeixen de ser les més grosses, crec que l'oferta d'instal·lacions nàutiques, d'amarrament, de servici al turista o al ciutadà de les Illes que la necessita per al seu oci, realment són de moltes diferents castes, que hauríem de parlar també que a les Illes Balears hem de fomentar una tecnologia blana, en matèria d'instal·lacions nàutiques, no tan sols aquesta tecnologia dura de grans escolleres i de la necessitat de grans apartaments per fer viable, almanco aquesta és la versió oficial, per fer viable l'actuació econòmica. Instal·lacions

blanes, instal·lacions lleugeres, instal·lacions en sec, emmagatzamament en sec d'embarcacions que no necessitin obres de defensa, etc. Crec que per aquí hauríem de plantejar d'una manera molt més pròpia, molt més nostra, la manera de resoldre aquests problemes i reduir, després d'estudis complets, d'estudis no tele-dirigits, d'estudis clarament enfocats de la millor solució tècnica del problema, després decidir quines d'aquelles instal·lacions dures o àmplies són imprescindibles per mantenir el nivell o per incrementar el nivell turístic de la nostra oferta i el nivell de vida dels nostres ciutadans.

En relació amb la planificació turística. Joestic satisfet, ho he de dir aquí, que encara que fos després d'ahir, abans d'ahir, el Conseller hagi anunciat que destinarà 8 milions a fer un estudi. Jo el que lament és que per redactar les 18 pàgines o 17 pàgines que suposa el plec de condicions tècniques d'aquest estudi, hagin fet falta dos anys i que aquests dos anys, periòdicament la Conselleria, que és una font inesgotable de notícies, com tothom sap, unes autèntiques i unes altres merament d'intencions, de criteris i d'opinions de futur, periòdicament hagi omplert, amb goig de tots, pàgines de diari amb la immediatesa de l'aprovació d'un Pla de Ports Esportius de la seva contractació. Perquè, certament, la tramitació dels ports esportius necessita agilitat, crec que ningú no pot estar en contra, una vegada decidida que una actuació és bona, és convenient que sigui tan àgil, tan ràpida com sigui possible, però també les decisions de la Conselleria podrien ser àgils, perquè, realment, dos anys per elaborar aquest plec de condicions, és per dir que «les coses de palau van amb escau», realment, mai millor aplicat que aquí. I no em digui que és que la Llei d'Ordenació Territorial li era necessària, perquè ni la tenia fa dos anys, ni la té ara, ni és imprescindible, com vostè sap, tenir aquesta Llei d'Ordenació Territorial per exercir les competències sense limitacions que el Govern té en matèria d'ordenació del litoral i de ports esportius.

Per altra part, jo m'alegro que també hagi fet realitat o, almanco, anunci de realitat aquesta decisió de planificació, perquè contrasta positivament, no hi ha dubte que positivament, contrasta amb les declaracions fetes en aquest Parlament fa pocs mesos, en el sentit que mai, mentre hi hagués un govern conservador en aquestes illes, no planificaria l'activitat privada amb el sector nàutic, crec que han donat una passa endavant, a no ser, a no ser, Sr. Conseller, que ens trobem, altra vegada, davant un nou maquillatge electoral, i realment no hi hagi una sincera voluntat de fer una planificació i, per tant, d'exigir mai el seu compliment.

Per altra part, això és perfectament legítim, jo comprenc perfectament que vostès, davant un final demanat, davant una acció en matèria de litoral, més que pobra, jo diria que inexistent, tractin de fer qualque cosa i, realment, una cosa que sempre es pot fer és gastar uns milions per contractar un estudi, això ho consider normal, fins i tot crec que pot ser positiu si aquest estudi s'elabora amb correcció i amb rigor. Ara, el que crec que seria lamentable, de totes les maneres, i som aquí per parlar dels problemes que preocupen l'opinió pública, aquí no hi som per parlar de fets burocràtics o de fets extremadament administratius, a l'opinió pública li preocupa, avui, perquè està damunt l'opinió la tramitació, el que pot passar a la Colònia de Sant Jordi, amb el Port de Cala Galiota. I ja sé que vostès encara no l'han aprovat, però precisament del que es tracta

és de pulsar aquí una opinió que eviti, de la manera possible, que en el dia de demà, hagin de qualificar també, després ja tots estariem d'acord, perquè clar, quan els fets s'imposen, llavors ja no hi ha ideologies per combatre'ls, que, efectivament, va ser un lamentable error aprovar aquell port en aquella ocasió, que crec que en aquest tema, sí que seria greu que acabassin la seva actuació, i, per això, jo desitjo que no ho facin, que acabassin la seva actuació d'aquesta Legislatura, amb una actuació tan irreversible com podria ser la d'aprovar aquest port tal com ve plantejat amb el seu tamany, amb la seva equivocada localització, amb la seva magnitud i amb la seva quantitat d'edificacions dins els terrenys guanyats a la mar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

El representant del Govern, vol contrareplicar? Vol fer ús de la tribuna?

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Muy brevemente. Bien, no voy a hacer ningún comentario respecto del tema de Cala Galiota, porque ya he dicho todo lo que tenía que decir, si algún día algún Sr. Diputado considera interesante debatir el tema del puerto de Cala Galiota, aunque sea un tema tan puntualísimo, se puede perfectamente debatir y no tengo ningún inconveniente. Lo que no puedo aceptar en absoluto, es que se discuta eso dentro de una política general de puertos, ni de costas, ni de litoral, ni de protección, un tema que, por el momento, no ha salido, en absoluto de los ámbitos de una propuesta, privada absolutamente y que, en consecuencia, no tiene que ser objeto de ningún debate en cuanto a política del Gobierno. Podrá serlo sobre si gusta o no gusta este puerto, no tengo ningún inconveniente, me lo estudiaré, de momento lo desconozco absolutamente, no puedo decir ninguna expresión, si es grande, es pequeño, bueno o malo, porque lo desconozco, y como ya dije en cierta ocasión aquí mismo, efectivament, se lo recuerdo al Sr. Serra, naturalmente, cuando se me pidió cuál era el criterio que yo tenía, dije que no tenía ningún criterio, porque no tengo por costumbre tener criterios preestablecidos, en su momento, cuando disponga de todos los informes necesarios, en aquel momento, podremos empezar a hablar.

Lo que no me parece que sea muy adecuado, es sacar una frase fuera del contexto de toda una intervención, yo no dije que no pensase planificar, en absoluto la iniciativa privada, creo que está perfectamente claro lo que los liberales entendemos por planificar y por respetar la iniciativa privada, y eso se lo he dicho antes, así de claro y lo sigo manteniendo. Yo nunca dije que no planificaría la iniciativa privada, estaba diciendo que no diría dónde se iba a hacer un puerto deportivo ni de qué características ni quién lo tenía que hacer, etc., etc., otra cosa es que se regule, y eso, vamos, me parece que era simplemente una expresión, pero no creo que sea muy ético sacar frases de contexto, pero bueno, dentro del clima distendido de hoy se puede decir.

Nada más que dos puntualizaciones al representante del PSM. En cuanto a la isla Dragonera, yo quisiera recordar, y lo he tenido que decir hoy y quiero reiterarlo que la isla Dragonera no se ha salvado por una

decisión judicial, la isla Dragonera se ha salvado porque el Consell General Interinsular suspendió el planeamiento con independencia de si decía que era urbanizable o si no era urbanizable, que eso es lo que hoy se ha dicho, el Consell General Interinsular suspendió el planeamiento vigente y, posteriormente, en agosto del año 83, una de las primeras reuniones del Consejo de Gobierno aprobó unas normas subsidiarias, sustitutivas de aquel planeamiento que se había suspendido, en las cuales se declaraba, de una manera definitiva, como no urbanizable. De modo que, recordemos, porque creo que es de justicia, que la Dragonera se salvó por una decisión política o por una doble decisión política, iniciada por el Consell General Interinsular y terminada por el Gobierno de la Comunidad Autónoma, y en lo único que interviene la sentencia judicial es en reconocer o no reconocer unos derechos anteriores y que tendrán su consecuencia práctica o pueden tenerla en el tema indemnizatorio, pero no se ha salvado por una sentencia judicial, se salvó por una actuación del Gobierno, y creo sinceramente que si aquí nos acordamos del Gobierno cuando se considera que no protege un espacio natural, es de justicia recordarlo cuando si lo protege, y a éste, sí lo protegí.

Y, en cuanto al tema de ordenación del litoral, quisiera también recordarle, porque usted sí ha hecho una mención a toda la costa, a toda nuestra costa, que, vamos, parecía que había quedado fuera, quería decir que con independencia de que las directrices de Ordenación Territorial van a ser las que van a marcar los criterios a los que tendrán que ceñirse los planes generales en cuanto a su actuación en la zona costera, en el sentido más amplio y no en la franja estrictamente litoral, quiero recordar que básicamente el plan de ordenación de la oferta turística, que en estos momentos está redactando la Conselleria de Turismo con la colaboración de nuestros servicios técnicos, este plan de la oferta turística, de alguna manera regulará un porcentaje elevado de la actividad económica y humana en esta franja costera, puesto que un porcentaje elevado de esta actividad es de carácter turístico y, consecuentemente, va a ser objeto de estudio en este plan de ordenación.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies, Srs. Diputats.

III.—)

Passam al punt següent de l'Ordre del Dia, que és el debat de presa en consideració de la Proposició de Llei presentada pel Consell Insular de Menorca, i avallada pels Grups Parlamentaris Socialista i Esquerra Nacionalista, i relatiu a l'ordenació i protecció de la Mola de Fornells i S'Albufera d'Es Comte, com a Àrea Natural d'Especial Interès, a Menorca.

Se m'ha fet saber, per part del Consell Insular de Menorca, que defensaran aquesta Proposició de Llei els Diputats Joan Francesc López i Casasnovas i Benjamí Carreras i Font, els quals es dividiran el temps de la primera intervenció.

Srs. Diputats, volen que es procedeixi a la lectura prèvia del text?

No fa falta. Aleshores, té la paraula el Sr. Benjamí Carreras i Font.

Disposa d'un temps de set minuts i mig.

EL SR. CARRERAS FONT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Per segona vegada, el Consell Insular de Menorca presenta davant aquesta Cambra una Proposició de Llei per a protecció d'un espai, un espai natural determinat. La primera vegada, com recordaran, va ser el tema de la costa sud de Ciutadella, que va passar a millor vida, no va poder ser aprovat. Esperam que aquesta vegada puguem tenir un poc més de sort amb aquesta Proposició de Llei de la Mola de Fornells i S'Albufera d'Es Comte.

Aquesta Proposició de Llei presentada dins el marc de la Llei 1/84, sobre espais naturals d'interès especial, comprèn una zona que creim que mereix una consideració i una explicació i una atenció especial, perquè consideram que aquest espai, situat al terme municipal de Mercadal, que conté 1.500 Ha., de superfície, d'aquesta zona, de la zona nord de Fornells, presenta una riquesa i unes característiques molt importants a tenir en compte. Hi trobarem una gran varietat de restes arqueològiques, una basílica paleo-cristiana, les salines de Fornells, les noves i les velles que fan la funció de zones humides i que compleixen una funció, també, molt important, com a zones humides. Té les platges de Cala Blanca, Cala Roja i Cala Pudenta que tenen un aspecte paisatgístic de molta consideració.

Els valors ecològics, geològics i paisatgístics, ja vénen explicats a l'exposició de motius, i no m'hi entretindré en aquest moment.

Aquest espai natural pot ser o no pot ser urbanitzat? Té una qualificació urbanística específica determinada per les Normes Subsidiàries i Complementàries del terme municipal de Mercadal, com a sòl no urbanitzable, i d'aquestes 1.500 Ha., en trobarem 28 que són elements paisatgístics singulars, és a dir, que hi ha una zona de reduïdes dimensions, que té una protecció adient, una protecció ja prou significativa, en el moment que es va pretenir fer les Normes Subsidiàries de Mercadal, i es va considerar que s'havia de preservar, des del punt de vista bàsicament paisatgístic, aquesta zona.

Té 186 Ha., d'àrees forestals i 1.200 Ha., de zona agrícola i ramadera. Com a conseqüència, açò significa que llegint i interpretant les Normes Subsidiàries, es poden dividir en finques rústiques i formar-se un total de 700 lots, aproximadament, seguint els criteris de la unitat mínima de cultiu, establerts per les normes del Ministeri d'Agricultura, quant a segregació de finques. Però, si bé s'ha declarat i s'ha manifestat un possible interès de protecció d'aquesta zona, s'ha de dir que també les Normes Subsidiàries de Mercadal li donen una tímida i feble protecció i, en un moment donat, i aquest moment donat ja s'ha produït, s'ha produït i ha saltat a l'opinió pública, mitjançant els mitjans de comunicació insulars, la possibilitat d'urbanització d'aquesta zona, hi ha interessos determinats que s'han interessat concretament per la possible segregació, divisió, prèvia compra, com és natural, als actuals propietaris d'aquests espais.

No parlaré tampoc, perquè creim que no fa falta ja i, endemés, són temes que la Cambra ja els ha sentit moltes vegades, que els estudis científics d'ICONA i d'INESE recomanen aquesta protecció, i en base a aquesta recomanació que ens fan aquests estudis, és que nosaltres hem considerat que era necessari presentar aquesta Proposició de Llei per protegir aquesta zona.

També aquest espai té una característica molt especial i jo diria que insòlita a totes les Illes, i és que és el mateix paisatge, una panoràmica immensa des del nucli de Fornells, que difícilment el repetirem, no el trobarem en tots els indrets de les Illes Balears. O sigui que és un paisatge que és igual que fa 200 anys o 500 anys, perquè s'ha conservat d'una forma, diríem que integral. No hi ha visitant a Fornells que no quedi admirat de veure aquest tipus de panoràmica, perquè és que ja no es troba a cap lloc i difícilment es repetirà aquesta circumstància, diríem que ha de ser una circumstància realment excepcional, perquè no han estat capaços, en aquestes illes, de conservar panoràmiques, especialment panoràmiques, i quan he parlat del nucli de Fornells, també, podem indicar, des de dalt El Toro, que tots vostès, la majoria dels Srs. Diputats, en alguna ocasió, hi hauran estat i ho hauran pogut observar i hauran quedat admirats.

Si bé aquest espai es troba en unes condicions realment verges, també té perills ja actuals, consistents, consolidats d'una forta pressió urbanística, l'envolten, ni més ni manco, que tres Centres d'Interès Turístic Nacional, el de Son Parc, amb 10.000 habitants prevists i amb un fort desenvolupament urbanístic, amb una acusada expansió —perdó— i també té, que l'envolten, els Centres d'Interès Turístic Nacional de Platges de Fornells i Cala Tirant, que també preveuen 10.000 habitants, part del nucli de Fornells, de la urbanització de Ses Salines, etc. O sigui que, realment, és una zona amortidora, de coixí, que fa que la nostra illa i especialment el terme municipal de Mercadal, tant a la banda nord com a la banda sud, molt castigat, molt castigat, i el que li espera, encara, vistes les previsions de les Normes Subsidiàries que amb una població actual de 3.000 habitants permet ampliar fins a 75.000 habitants, creim que aquesta zona amortidora i de coixí, entre aquestes fortes accions humanes i aquestes fortes pressions urbanístiques, s'ha de considerar i s'ha de tenir en compte, perquè realment mereix una consideració i una protecció. Creim que aquest Parlament demostraria una insensibilitat molt preocupant, molt preocupant, emperò, si no sabés assumir la necessitat de la protecció d'aquests espais naturals, no tan sols de l'illa de Menorca, sinó de totes les Illes.

No fa falta parlar, no fa falta parlar, els mateixos estudis del Govern, la Comunitat Europea, diverses publicacions del Govern, diferents resolucions, estudis sobre la necessitat que es produeixi en aquests moments una protecció efectiva i una contenció urbanística dins l'àmbit de les nostres illes.

En definitiva, aquesta Proposta que presenta el Consell Insular de Menorca, avalada pels Grup Socialista i pel Grup Nacionalista, creim que no fa més que reforçar la voluntat que ha manifestat per mitjans de comunicació el batle de Mercadal, que considera que aquesta zona s'ha de protegir, segons ha manifestat, i també, basant-se en les Normes Subsidiàries de Mercadal, també, segons el batle ha manifestat, i que la majoria municipal així ho creu, aquesta zona s'hauria de protegir.

No creim que hi hagi motius per no donar suport a aquesta Proposició de Llei, perquè, en altres casos que ens han passat, quan s'han presentat propostes similars, ha sortit el fantasma o el tema de les indemnitzacions, en aquest cas, no hi ha cap tipus d'indemnització, i creim que el que realment fariem amb l'aprovaçió d'aquesta Proposta de Llei seria evitar que,

en el futur, s'haguessin de produir aquestes indemnitzacions i resultaria molt més preocupant.

Per tant, en representació del Consell Insular de Menorca, com actuu en aquest moment, consideram que aquesta aprovació és oportuna, procedent i convenient, deman el vot de la Cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. López Casasnovas, per favor, vol concloure el temps?

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Consell Insular de Menorca, com ha dit ja el representant que m'ha precedit en l'ús de la paraula, presenta una qüestió puntual més, en el tema de l'ordenació del territori. I al Grup Esquerra Nacionalista no ens agrada presentar puntuals proteccions al territori, perquè entenem que açò és una forma de despistar la necessària protecció integral que cal fer a una illa i, a més a més, petita. Però som conscients també que aquestes proteccions puntuals esdevenen inevitables. Inevitables quan s'observa la realitat, dia a dia, quan s'observen les apertences que hi ha damunt aquest fràgil territori insular, i recollint les paraules que han dit abans, esperam, en nom del Consell Insular de Menorca, que aquesta vegada la Proposició de Llei tengui el suport, l'èxit que necessitam per tal que aquesta protecció vagi endavant.

S'ha aturat, per ara, l'ofensiva contra la costa sud de Ciutadella, malgrat els averanys terribles d'indemnitzacions que, segons veim, no han estat necessàries. Malgrat la desestimació d'aquest Parlament a una Proposició de Llei que era la primera iniciativa legislativa del Consell Insular de Menorca, es va argüir, en aquell moment, el tema de l'autonomia municipal, idò bé, ara no hi ha problema, l'Ajuntament de Mercadal vol protegir aquesta zona, en conseqüència, la proposta que nosaltres duim aquí a consideració reforça aquesta possibilitat.

Nosaltres pensam que encara som a temps per fer una política de salvaguarda que l'any 1935 intentava Josep Lluís Sert, en nom del Gatpà, aquest grup d'artistes i tècnics catalans per al progrés de l'arquitectura, em referesc al nebot del pintor Josep Maria Sert, que proposava a Girona un pla per preservar les belleses naturals de la Costa Brava dels perills que representava la desordenada actuació de la propietat privada, posar de valor aquelles belleses en benefici de tota la collectivitat i fer de la Costa Brava un centre d'atracció turística, fixint-se que abans de la guerra tenien una visió com la que ara hauriem de tenir també damunt Menorca. Fer de Menorca un centre d'atracció turística, sí senyors, però evidentment preservant tot allò que s'ha de preservar i posant de valor les belleses en benefici de tota la collectivitat. I, en aquest sentit, ens sap greu que damunt la premsa de les Illes Balears surtin subtítulars com aquest: «Desde Mallorca se nos impone la balearización». Jo crec que no és des de Mallorca que se'ns imposa la balearització, el que hauriem de maldar és que des de les instàncies de poder de la Comunitat Autònoma no se'ns imposés un model que no volem per a Menorca, de paraula, tots, ningú no el vol, de fet, segons veim, hi ha contradiccions paleses i greus.

Per tant, entenem que no és prou garantia que hi hagi àrees, en torn a aquest coixí que manifestava el Diputat Sr. Carreras, que hi hagi àrees qualificades de sòl rústec. I entenem així, perquè observam mensualment, com es donen permisos de construcció dins sòl rústec, sense justificar les necessitats d'usos agrícoles. O és que a les vivendes unifamiliars aïllades, el permís de les quals s'atorga, hi van a viure paguesos que treballen el camp, o hi van a viure altres persones? Açò s'hauria de justificar, Srs. Consellers d'aquest Govern, Sr. President de la Comissió Provincial d'Urbanisme, i no es justifica.

Pensam, per tant, que aquesta Proposició de Llei ha de rebre el suport d'aquesta Cambra, perquè és una garantia més d'una major protecció a un terreny on, i en açò potser també hi estarem d'acord, no és el més necessari, no és l'àrea més amenaçada en aquests moments, no ho és, vostès saben perfectament que sobre Atalis, sobre el Prat de Son Bou, sobre múltiples àrees de la perifèria litoral mallorquina, hi ha voltors que comencen a esmolar les seves armes.

Però si les Normes Subsidiàries d'un Ajuntament declaren urbanitzable una àrea, el Consell Insular de Menorca, respectuós amb l'autonomia municipal, ho denuncia, però encara no hem presentat, potser ho hauriem de fer, alguna Proposició de Llei en aquest sentit, ara no, ara es tracta de donar reforç a una voluntat manifesta de tot el poble de Menorca, manifestada a través de tots els Grups Polítics que tenen representació, tant a l'Ajuntament de Mercadal com en el Consell Insular de Menorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Grups que vulguin intervenir?

Grup Socialista, Grup Popular.

Pel Grup Regionalista de les Illes té la paraula el Sr. Cristòfol Triay i Humbert.

Disposa d'un temps de fins a quinze minuts.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Abans d'entrar de ple en aquest Projecte de Llei, avalat pel Consell Insular de Menorca, amb el suport, com s'ha dit molt bé aquí, d'Esquerra Nacionalista i del Partit Socialista, voldria fer un poc d'història quant a les propostes que han vingut a aquesta Cambra, enfront de la Llei 1/84, de l'Ordenació i Protecció de les Àrees Naturals de Natural Interès Especial.

S'ha dit aquí que una proposta, també avalada pel Consell Insular de Menorca, la de la zona sud de Ciutadella, no va tenir el suport majoritari d'aquesta Cambra. Nosaltres, en aquella ocasió, vàrem argumentar dos punts crec que importants i que ens han donat la raó. El primer, que el tema de Cala'n Turqueta es trobava «sub judice», punt número 1, i punt número 2, que entenem que envers l'autonomia municipal de l'Ajuntament de Ciutadella es podia aconseguir la seva protecció, cosa que en aquests moments sabem que en la seva revisió del Pla General, queda contemplada.

L'Ajuntament de Mercadal, entenem que en les seves Normes Subsidiàries dóna una qualificació a tota aquesta zona que se'ns presenta avui aquí que, a cap d'elles, no hi ha ni un metre quadrat que tengui expectatives d'urbanització. Queda regulada en tres diferents catalogacions, rústico-ramadera, forestal i pai-

satgística singular i, per tant, a cap d'elles hi ha una expectativa d'urbanització.

Nosaltres entenem, i som els primers que volem que tota aquesta zona de la Mola de Fornells i S'Albufera d'Es Comte quedi tal i com està. Cada vegada que en aquesta Cambra s'ha debatut un tema vinculat a l'ordenació i la protecció d'àrees naturals d'interès especial, ha estat perquè o hi havia expectatives imminents d'urbanització o l'Ajuntament al qual pertanyia no tenia una voluntat manifesta que fos així, i vull recordar aquí que en el tema de S'Albufera d'Es Grao de Maó va donar aquest Grup suport a aquella Llei quan tots sabem que el propi Ajuntament, l'Ajuntament de Maó, de majoria socialista, mantenia a la seva revisió del Pla General, expectatives d'urbanització a una zona concreta.

No se'ns pot imputar, per tant, una política en aquest tema, que no vagi vinculada amb el fet que, si de veritat veim que hi ha unes expectatives urbanístiques, ja siguin imminents o futures sobre una zona, nosaltres li donaríem suport.

S'ha dit aquí també, sobre el tema de les finques, els trams de costa en què hi ha una qualificació rústica ramadera. Bé Sr. López Casasnovas, jo li vull recordar que el Consell Insular de Menorca té la delegació de la disciplina urbanística a la nostra illa, i vostè sap molt bé, tant com jo, que el Consell Insular de Menorca ha fet el ridícul més espantós en moltes de les actuacions en aquest tema.

Hi ha una legislació vigent, i nosaltres l'acatam, i entenem que la legislació on es desenvolupen els plans, ja siguin normes subsidiàries, ja siguin plans generals, és la que hem d'acatar i, si no, s'hagués canviat, i nosaltres entenem que si un Ajuntament, sigui el que sigui en aquest cas, el de Mercadal, té unes normes subsidiàries aprovades definitivament, crec que un dels pocs ajuntaments que té aprovades definitivament unes normes subsidiàries a les quals, a cap de les zones que ens presenten vostès avui aquí, hi ha una expectativa de sòl urbanitzable, nosaltres entenem que no hi ha perquè aconseguir i aprovar una Llei que, en definitiva, creim que sobra.

Nosaltres, per tant, no donarem suport a aquesta Proposició de Llei presentada amb el suport d'Esquerra Nacionalista-PSM i el PSOE, perquè, com he dit abans, no veim ni que hi hagi un perill imminent d'urbanització ni que la voluntat majoritària de l'Ajuntament en concret així ho demani. Altra cosa, altra cosa són les intervencions fetes pel batle de Mercadal, per diversos regidors, etc., que, naturalment, han dit que volen que continuï la zona tal com està, nosaltres també, i creim que açò és possible sense una aprovació de llei, com vostès ens duen aquí.

També li vull recordar que és ja crec la tercera vegada que, des d'aqueixa Cambra, aquest Diputat que els parla, en nom del Grup Regionalista, els va dir que creia interessant, oportú que l'illa de Menorca per la seva dimensió i les seves característiques, era important poder dur una llei racional, integral en què, entre tots, a ser possible i, si no, almanco, intentar-ho poguéssim tenir una llei marc que, en definitiva, abraçés totes les àrees de natural i especial interès que es considerin oportunes. D'açò fa dos anys, ni tan sols ens han cridat, d'açò ja fa dos anys i tan sols ni ens han cridat. I, com ha dit molt bé vostè, vostè també és un dels partidaris que, en lloc d'anar puntualment a fer coses, creim que s'han perdut tres anys preciosos

en els quals s'hagués pogut aconseguir a l'illa de Menorca una llei que protegís integralment les zones que tots creïem que eren d'especial interès.

Però encara els vull dir més, i per què hem d'aprovar aquí el tema de La Mola de Fornells i no hem de rallar de Pregonda, no hem de rallar de Canotells, no hem de rallar de Binigaus, no hem de rallar de La Vall? Per què? Creim que des del Consell Insular de Menorca, no hi ha hagut una política urbanística, no hi ha estat, no s'ha sabut o no s'ha pogut fer una ordenació, una col·laboració entre set Ajuntaments, que només són set, amb una política, que creim que era el moment més adient, en el moment que es feien les redaccions dels Plans Generals i les Normes Subsidiàries, i creim que era el moment oportú de col·locar a cadascun dels Ajuntaments el que des del Consell Insular de Menorca haguéssim pogut fer, quan no hi ha hagut manera de posar d'acord set Ajuntaments, amb una política important de caire ecològic i medi-ambiental com ha estat el tema de la planta de compost, quan no hi ha hagut, i vostè ho sap molt bé, una acció definitiva i concreta en la disciplina urbanística, i tenim fets recents que no tenc perquè anomenar-los. Nosaltres, per tant, i em cregui que ens dol haver-ho de dir, entenem que vostès, i dic vostès perquè conjuntament vostès són els que comanden al Consell Insular de Menorca, en definitiva, no ens han aportat el que nosaltres creïem que era factible en aquests quatre anys: fer una política integral, urbanística de la nostra illa.

Nosaltres, per tant, definitivament, direm, com ja vam dir l'altra vegada, malgrat fos una proposta duta pel Consell Insular de Menorca, que no li podem donar suport, perquè no estam d'acord ni en l'esperit ni en la manera ni, com li he dit abans, en la política aquesta, puntual, d'ara perquè en els mitjans de comunicació surt açò, ara perquè de Madrid per telèfon ens diuen açò, i nosaltres creim que no és açò. Creim que s'hagués pogut fer una política racional i ha dit vostè molt bé que s'ha de parlar ara d'açò concret, bé, jo li dic, i vostès en aquell moment van trobar que sí, vostès ens haguessin presentat una cosa global, crec que era, si no arribar a un consens, haguéssim pogut arribar a atracaments importants, perquè, com he dit abans, creim que les dimensions de l'illa de Menorca podien haver estat una de les primeres propostes integrals de protecció d'un dels punts importants de les nostres illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Joan Francesc Triay Llopis.

Disposa d'un temps de quinze minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Acabam de telefonar a Madrid, ens han dit que podem votar favorablement aquesta Proposició de Llei del Consell Insular de Menorca, així que, per la nostra part, no hi haurà inconvenient.

Per altra part, els puc assegurar que de la planta de compost no venim preparats per poder-ne parlar, però, amb molt de gust, en podríem parlar un altre dia, si vostès plantegen qualche iniciativa.

El Grup Parlamentari Socialista, com és evident, ha avalat, amb Esquerra Nacionalista, que el Consell Insular de Menorca pogués tramitar, davant aquest Ple

la proposició aprovada a la seva incorporació per declarar La Mola i S'Albufera de Fornells com a Àrea Natural d'Especial Interès. I no tan sols avalam que ho puguin tramitar, que ho puguin defensar aquí, sinó que també anunciam, després de consultades les instàncies madrilenyes, anunciam, per tant, que votarem favorablement la presa en consideració, encara que ja ha estat cantat quin serà el resultat de la votació.

Els representants del Consell Insular han exposat en detall, i jo no ho faré, quins són els valors que justifiquen la proposta que avui aquí duen, que es poden resumir, simplement, en la consulta favorable a les pretensions de dos documents molt citats, molt, supòs que consultats, també, pels Diputats d'aquest Parlament com són l'Invenari revisat d'ICONA del 1984 i l'Estudi d'Àrees a Protegir de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. Ara bé, és necessari, és oportú, és convenient protegir, mitjançant aquesta declaració, aquesta àrea natural, perquè no s'ha fet la política que aquest Parlament ha demanat en diverses ocasions, ha aprovat, crec que per unanimitat fa poc més d'un any, que és la catalogació definitiva dels espais naturals, ja hem perdut les esperances, no es preocupin, el Conseller ja està reprovat i ja, per tant, ja açò ja és resolt, ho va ser en aquell moment, precisament per la manca d'actuació política que després ha estat reiterada amb posterioritat, a pesar d'aquesta expressió general del Parlament, de la necessitat de convertir els estudis, els estudis d'ICONA, l'estudi de la pròpia Conselleria fet per INESE amb una imperativa protecció dels espais.

I, per açò, continua essent sempre oportú que espais puntualment, amb perills molt grossos o amb perills petits, però justificadament puguin ser protegits per llei del Parlament.

Crec que açò és coherent amb les actuacions anteriors, és coherent amb la pròpia actuació del Consell de Menorca, que ja va dur el de Cala'n Turqueta i Macarella i amb les nou, deu propostes que o bé han dut aquí o bé han votat, quan han estat d'altres Grups, o bé han proposat conjuntament amb altres Grups i que formen ja un llarg rosari dels Diaris de Sessions d'aquesta Cambra.

Per una vegada, aquesta proposta no té implicacions urbanístiques, per una vegada, per tant, podem discutir de la protecció d'un espai, sense necessitat de fer ja valoracions i especulacions sobre quin és el cost de les possibles indemnitzacions a les quals donarà lloc l'eliminació d'unes expectatives urbanístiques. Efectivament, aquest espai no té un cost del passat, simplement és un espai plantejat cap al futur, és un espai que parteix d'unes no expectatives, però que, a la vegada, també té les seves àrees, les seves zones de perill, a pesar que sigui un sòl rústec, un sòl no urbanitzable d'acord amb el planejament. Hi ha unes àrees costaneres, unes àrees que bordegen la badia de Fornells que tenen unes possibilitats d'edificació que es tracta de reduir, precisament, per salvar el conjunt, tot el que és la unitat geo-morfològica que s'ha volgut delimitar, precisament, d'acord amb els criteris científics dels estudis que he mencionat.

Per tant, jo crec que aquestes són les justificacions que permeten votar favorablement, amb tota tranquil·litat i tota coherència aquesta proposta, tant pel que suposen d'impedir possibles, encara, pressions edificatòries damunt una part de l'espai que es pretén delimitar, i una altra per activa, per positiu, cap al futur, sim-

plement per declarar, amb el màxim de figura que tenim a la nostra Comunitat, per declarar els valors i consagrar-los, els valors que crec que tots, per les expressions que fins ara s'han manifestat, tots estam d'acord.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Fernando Saura y Manuel de Villena.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. SAURA Y MANUEL DE VILLENA:

Gracias. Sras. y Sres. Diputados, yo no he tenido la suerte de telefonar a Madrid, porque no me he movido de mi escaño, ni tampoco a Estransburgo, que es lo que está mandado en estos momentos, para decirme lo que yo tengo que decir aquí, yo pienso que somos lo suficientemente autónomos para que nuestras ideas se plasmen sin necesidad de telefonar a ninguna parte.

Bueno, respecto de la Proposición de Ley presentada por el Consell Insular de Menorca, tengo que decir que felicito al Consell Insular en el sentido de la toma de la iniciativa parlamentaria, tal como le corresponde por el artículo, creo recordar, 26.2 del Estatuto de Autonomía, que es un derecho que tiene y que ojalá se hubiera repetido muchas más veces, aún cuando, y esto tengo que dejarlo muy claro, no vayamos a dar apoyo a esta Proposición de Ley. Pero no se lo vamos a dar por el segundo punto, precisamente, que cuando se presentó, que no era sólo respecto de los límites, porque esto tendría solución, como muchas cosas, sino porque estamos tratando con un tema, que me van a decir que soy excesivamente pesado, que es la autonomía municipal. Me voy a extender muy poco, porque no quiero aburrirles en este sentido, pero más que la autonomía municipal, hay un tema que a mí me preocupa todavía más en la Exposición de Motivos.

En el penúltimo párrafo de la Exposición de Motivos, se está recomendando, dice que es oportuno que los poderes públicos de nuestra Comunidad Autónoma procedan a la protección integral de la zona, dice «dando mayor seguridad jurídica a la voluntad del Ayuntamiento de Mercadal». Bueno, yo no sé si esto es broma o va en serio. Más seguridad proteccionista, podríamos estar de acuerdo; más seguridad jurídica, no. La seguridad jurídica, creo que con las Normas Subsidiarias, en el rango que estén, tienen el mismo valor que la seguridad jurídica que pueda dar cualquier otra Ley, tanto orgánica, como una ley normal, como la Constitución. El Ayuntamiento, por su voluntad expresa, entendió que tenía que presentar unas Normas Subsidiarias a aprobación definitiva por la Comisión Provincial de Urbanismo, así se hizo, y fue voluntad del Ayuntamiento de Mercadal. Esta norma, una vez aprobada, tiene absoluta seguridad jurídica, porque ha pasado por todos los tamices que tenía que pasar. Si no, podrían haberse impugnado, y no se hizo. Sí hubo un intento de impugnación de estas Normas por parte del Conseller delegado de Ordenación del Territorio del Consell Insular de Menorca, pero no precisamente para el tema de La Albufera del Conde, es curioso, sino para otros temas, quizás tan importantes, que en estos momentos parece que no lo son tanto, puesto que no han llegado a este Parlamento, y, sin embargo, ahora llega

el tema de La Albufera del Conde, y por qué. Pues porque como llegan todas las cosas en este Parlamento, porque si hay una expectativa de compra, porque hay un rumor en la calle, inmediatamente sacan las espadas y empiezan a decir que ahí se va a urbanizar, ahí va a pasar tal cosa, y no va a pasar nada, no va a pasar absolutamente nada.

Creo que hablamos de dos alcaldes distintos. No sabía que el Ayuntamiento de Mercadal tuviera dos alcaldes, porque el alcalde que ha hablado con ustedes, diciendo que quiere proteger todo esto, no es el mismo que habló conmigo diciendo que sí, que la protección que tienen con las Normas Subsidiarias era suficiente, y, salvo que a mí me mintiera, cosa extraña, puesto que es del mismo partido, no grupo, partido político, difícilmente puedo dejar de creerle. Y, con las mismas palabras que les voy a decir ahora, dijo que quería que se mantuviera la protección tal como está en las Normas Subsidiarias, porque era suficiente, pero es más, también dijo, y eso no me lo sé de memoria, dijo que en el momento en que hubiera expectativas de urbanización, en aquel momento, él se opondría; es más, ha habido declaraciones en la prensa, por el propio alcalde, diciendo que mientras él, él esté en el Ayuntamiento, no se urbanizaría ni un solo terreno, un metro cuadrado de La Albufera del Conde. Esto por una parte.

Pero si entramos en los límites, es curioso pensar cómo ha llegado esta Proposición de Ley a este Parlamento, y ha llegado mediante un rotulador, y es curioso. Un simple rotulador. En una exposición física de un plano en una mesa, se cogió un rotulador y se trazó, no sé que figura puede ser geométrica, algo así como una elipse, y dijo esto es lo que queremos proteger. Y esto, el Sr. Casasnovas sabe que no estaba de acuerdo con este sistema, y hay que recordar, también, que sin haber recorrido todos los terrenos de los cuales en estos momentos se está hablando, se intentó proteger toda una zona, 1.500 y pico de hectáreas no son fáciles de recorrer, hay que haber nacido en ellas, y yo he nacido en ellas. Y lo saben los Sres. Diputados. Y sabemos que hay zonas que se pueden proteger perfectamente, pero hay zonas, zonas protegidas ya, y hay otras en las cuales da risa ver por qué se pretenden proteger. Y es así, es así. No podemos ir protegiendo por rumores, no podemos ir protegiendo porque no nos gusta o el propietario o los posibles propietarios, y no podemos proteger, porque hay un rumor que se va a vender y se va a comprar, pues no, ni se vende ni se compra, como dice la canción o el cuplé. Esta es la realidad, el momento en que se venda o se compre, que es perfectamente legítimo, entonces sí empezaremos a estar mucho más atentos a ver qué es lo que puede pasar con esta zona, y, en aquel momento, el propio Grupo Popular va a estar tan atento como ustedes, no más, exactamente igual, porque me gusta dejar las cosas tal como son. Y no me voy a poner por encima de todos, ni mucho menos, pero eso sí, en aquel momento, en cuanto aparezca un proyecto de urbanización o lo que sea, entonces nos volveremos a ver aquí, y entonces el que les habla, si está aquí, y si no está, seguramente cualquier otro de nuestro grupo, el que esté en aquel momento, pueden estar seguros que dará apoyo a una Ley, similar a ésta, posiblemente, pero con los límites mejor estudiados.

Protecciones puntuales, es curioso, es un tema que yo también quería sacar a colación, porque tanto el Sr. Triay como el Sr. López Casasnovas saben que

hemos estado insistiendo en este tema, de que no podemos llegar continuamente a este Parlamento, con trocitos de isla. Ya dije en la última exposición respecto de espacios naturales, que fue la Albufera del Grao, que el Grupo Popular protege lo que se debe proteger, lo que no se debe, no, porque no hay que desequilibrar lo que ya ha equilibrado la propia naturaleza y el bien saber de las personas, y eso está muy claro, pero si estamos por una protección integral, y cuando hablo de integral, digo la suma de todas las protecciones normales que se deban hacer, de toda la isla, y siempre se nos ha contestado por parte del Conseller delegado de que es imposible, porque no nos pondríamos de acuerdo, desde luego, desde el momento, con una contestación de éstas, es seguro que no nos vamos a poner de acuerdo. Entonces, difícilmente podemos llegar a una protección, siempre, perdón, siempre tendremos que ir a una serie de protecciones puntuales, que ojalá vayan viniendo, pero que sean las racionales, que no sean en este sentido.

Que podría haber respecto de la vida de la agricultura o esta Ley que permite, que es la Ley del Suelo, me parece, que permite edificar en zona no urbanizable, claro que sí, naturalmente, pero siempre hay unos condicionantes, no formación de núcleo de población, o sea, no me vale que me digan desde esta tribuna que se puedan incitar, creo haber oído, y, si no, que me digan todo lo contrario, 700 y pico, como pequeñas fincas, bueno, esto es un problema, que esta finca es muy grande, pero nada más, pero es que sabemos que no se van a poder edificar, porque enseguida, si alguien conoce este terreno, se va a dar cuenta que va a formar núcleo de población, por consiguiente, esta expectativa es una expectativa totalmente ficticia.

Yo recuerdo haber oído algo sobre Son Bou, bueno, nos hemos equivocado ya de mar o al menos del norte hemos pasado al sur, quiero recordar que anteayer la Comisión Provincial de Urbanismo, tan derostada, siempre, no aprobó el Plan Parcial de Torres Solinou, precisamente, porque pretende y quería proteger una zona, que se debía proteger, y no se nos puede estar echando la culpa continuamente, somos malos, pero no tanto.

Bien, por lo demás, creo que, si acaso hay réplica y se me alude, que me imagino que sí, ya contestaría. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Queda obert el torn de rèplica.

Es dividiran vostès el temps?

El Sr. Benjamí Carreras i Font, té la paraula.

Sí.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

La rèplica es demana en nom del Grup Parlamentari, per tant, és una rèplica pròpia de Grup Parlamentari.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Té vostè la paraula. Per fixar posicions.

Un moment, per favor. Sr. López Casasnovas.

EL SR. LOPEZ CASASNOVAS:

Es que si és així com ha dit el Portaveu del Grup Socialista, és evident que jo intervindrè com a representant del Grup Esquerra Nacionalista.

EL SR. PRESIDENT:

Així és.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Per tant, em toca primer, però és igual.

EL SR. PRESIDENT:

Té vostè un temps de cinc minuts.

EL SR. CARRERAS FONT:

Gràcies, Sr. President, Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

De totes maneres, de totes maneres, em permeti, dins el torn de rèplica, el que ha fet la representació d'aquesta Proposició de Llei és el Consell Insular de Menorca, al qual se li han exposat certs criteris per part dels Grups Polítics, jo, al Consell Insular de Menorca, com a tal, li don el torn, si vol, per usar la rèplica. Ara bé, a part d'això, don un torn de rèplica, o donaré, a tots els Grups Polítics, i al Grup Esquerra Nacionalista, que no ha intervingut en el debat, li donaré el torn de fixació de posicions. Correcte? I al Grup Regionalista i al Grup Popular, el torn de contrarèplica. Conforme.

Pot usar de la paraula en nom del Grup Socialista o del Consell Insular. Especifiqui.

EL SR. CARRERAS FONT:

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Com a Consell Insular.

EL SR. CARRERAS FONT:

Si.

Srs. Diputats. Realment em mereix aquesta rèplica, com a representant del Consell Insular, perquè ha fet la impressió, a un moment del debat, que estàvem a un Ple o a una Comissió del Consell Insular de Menorca. Per aquest fet, jo replicaré de forma molt breu certes coses que s'han dit, s'ha dit, i ja m'he sentit realment alludit i ofès, el tema de la disciplina urbanística del Consell Insular de Menorca. Saben que a Menorca, precisament, si en aquestes tres illes hi ha disciplina urbanística, és a l'únic lloc on n'hi ha, que s'ha reduït en un 80 % a aquesta Legislatura, i creim que si qualcú ha fet realment el ridícul han estat els senyors que no han donat suport a propostes de sancions molt concretes i molt determinades, i creim que açò sí que és preocupant i molt. També creim que hi ha hagut una incidència molt negativa en la disciplina urbanística, amb les actuacions de la Comissió Provincial d'Urbanisme, i podíem dir molts de casos, però en aquests moments, per fugir, per no fugir, millor dit, del debat que ens reuneix aquí, continuarem amb altres temes.

També s'ha parlat de forma insistent de tenir una llei racional, un marc d'espais naturals a protegir a l'illa de Menorca, jo hi estic totalment d'acord, i açò ho tendran, açò està fet, vostès ho han vist en Comissió, i els he de dir que em sent, també s'ha tret el tema de context, perquè no és al Consell Insular de Menorca a qui li correspon de fer una Llei de protecció d'espais naturals a l'illa de Menorca, sinó que correspon a altres instàncies d'aquesta Comunitat Autònoma. I açò ha de quedar molt clar. Ara, el Consell Insular de Menorca vol obrir un debat públic, emmarcat dins

aquest debat econòmic, perquè creim que tot té una incidència molt sensible respecte de l'economia de les Illes, i especialment creim que l'illa de Menorca, i ens preocupa poc aquest tema, trobarà, com a debat complementari, també, aquest catàleg d'espais a protegir a l'illa de Menorca, i esperam la seva col·laboració. És cert que jo, a un moment determinat, vaig dir que seria difícil que ens posàssem d'acord, la prova és clara, aquí cadascú ha fixat la seva postura, i si en un espai, en un espai, que jo sé realment quin són els motius, però els eludiré, no són capaços de posar-nos d'acord, com ens posarem d'acord en 60 i busques d'espais, és realment difícil, creim que per part nostra no es perdrà la voluntat i hi haurà prou bones intencions que es produeixi, perquè tenim realment una intenció de protegir el nostre territori, com ningú.

També s'ha parlat d'una altra política, de tipus ecològic, del Consell Insular de Menorca, referida a residus sòlids urbans, realment, realment estam en una situació difícil, compromesa, però no es pot dir que per part del Consell Insular de Menorca hi hagi hagut una passivitat, si no hi ha hagut un acord entre tots els Ajuntaments és per un determinat Ajuntament que és el que no ha acabat, un Ajuntament governat per un determinat color polític, qui no ha acatat el tema de disciplina urbanística, sinó que els ha provocat, i açò sí que és realment preocupant.

Passant ja a la rèplica o, millor dit, al torn del Grup Popular, realment no se'ns han exposat uns motius clars i definits de per què no s'admet aquesta Proposició de Llei, no s'admet en consideració, per què? Si és una qüestió de límits, miri jo li diré una cosa, si és qüestió de límits, estariem disposats que aquesta Llei passàs a Comissió i ens posàssem d'acord i canviariem els límits. Interessa que una determinada finca no entri dins la protecció, no sabem per quins motius, però ho podem estudiar i ho podem tenir en consideració, o sigui que crec que vostès, en aquests moments, podrien intentar fer una reflexió, jo comprenc que ràpida i profunda, però tal vegada podríem intentar canviar un poc açò.

Quant a l'Exposició de Motius, quan parla de seguret jurídica, escolti, és una qüestió semàntica, podem canviar l'Exposició de Motius, la podem desbaratar tota, a nosaltres no ens preocupa l'Exposició de Motius, el que ens interessa és el contingut i la finalitat de l'articulat de la Llei.

No sé, de vegades resulta un poc preocupant venir aquí a parlar de certs temes, el senyor, el representant del Grup Popular ens ha parlat de si l'alcalde de Mercadal i ell tenien bones relacions, si l'enganava o no, jo crec que en certs aspectes l'engana, perquè hi ha unes declaracions molt clares de l'Ajuntament de Mercadal i del mateix Diputat Sr. Saura, que deien, fa un any, no arriben a un any, que no canviarien les Normes Subsidiàries. En aquest moment, les Normes Subsidiàries de Mercadal han estat aprovades provisionalment pel Ple i són al Consell Insular de Menorca per a informe, per passar immediatament a la Comissió Provincial d'Urbanisme. No conec el contingut o les modificacions que pretenen les Normes Subsidiàries de Mercadal, emperò no sé si afectaran aquesta zona o no, perquè realment no hem tingut oportunitat, quan em sigui possible, ja ho tornarem a discutir.

Bé, realment, realment, crec que les qüestions que s'han plantejat aquí, tant pels que intentam la protecció com pels que no la desitgen, realment s'han pre-

sentat uns motius, però jo no he vist d'una forma clara, crec que no s'ha explicat d'una forma clara, perquè no es vol aprovar aquesta Llei. Joestic d'acord que les Normes Subsidiàries de Mercadal ja ofereixen una protecció, és feble, és tímida, i és petita, hem de tenir en compte, i també és molt preocupant aquesta actuació de la Comissió Provincial d'Urbanisme, que quan es va discutir l'aprovació de les Normes Subsidiàries de Mercadal, es va introduir un article on es deia: «En las fincas se permitirá la apertura de caminos interiores sin la autorización municipal». Un cas bastant insòlit i preocupant. Per tant, si el propietari de qualsevol finca del terme municipal de Mercadal, demà mateix, vol dividir, vol segreguar, vol obrir camins i fer moviment de terres, ho pot fer sense que l'Ajuntament s'interessi, i difícilment la disciplina urbanística que pot aplicar, d'una forma sempre difícil, el Consell Insular de Menorca, hi podrà arribar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Triay, vol fer ús de la paraula?

Grup Regionalista, volen contrareplicar? Sí.

Té la paraula el Sr. Cristòfol Triay i Humbert.

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Gràcies, Sr. President. No els hauré de menester. Evidentment, el representant del Partit Socialista, poca cosa nova ha aportat, ...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, parlava el Consell Insular de Menorca.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Gràcies, Sr. President. La Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial, la Llei 1/84, a l'article 3 diu: «La declaració d'un espai com a Àrea Natural d'Interès Especial produirà en el seu àmbit territorial els següents efectes: els terrenys quedaran classificats com a sòl no urbanitzable d'especial protecció, quedaran sense efecte els plans, projectes d'urbanització, restaran en suspens els efectes de llicència, etc., etc., etc.». Senyor representant, digne representant, del Consell Insular de Menorca, vostè no creu que amb les Normes Subsidiàries de Mercadal, aprovades, el que ens diu aquest article queda resolt? Què és que ens pot aportar vostè amb la seva exposició, que no ens ho ha dit, sobre el que unes Normes Subsidiàries a un Pla General aprovat, quan no hi ha una zona urbanitzable quins efectes hi pot haver d'urbanització, no ens ho ha dit. I, per tant, nosaltres li deim que nosaltres no estam d'acord en donar suport a la seva proposta, perquè entenem i la veim innecessària.

Tampoc no ens ha contestat a la nostra proposta, que, com li he dit, fa dos anys que ja li vam fer, ens diu que vostè té unes declaracions d'intencions, uns plànols, etc., sobre unes àrees concretes, però vostè, com a òrgan, en definitiva, majoritari del Consell Insular de Menorca, a cap moment, ni en Comissió, ni en Ple, ha fet una proposta concreta com la que jo li vaig fer, li vaig demanar i avui li he reiterat aquí. Bé, l'únic que li deman és que si ho han de fer, ho facin com més prest millor, no sigui cosa que hagin de ser uns altres que els hagin de cridar a vostès.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Saura, vol fer ús de la paraula?

EL SR. SAURA Y MANUEL DE VILLENA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Por dos motivos, por muchos, pero por muchos, Sr. Benjamín Carreras, pero por dos, sencillamente no vamos a dar apoyo a esta Proposición de Ley. Uno, porque, el primero, ya lo he dicho, por ser un tema puntual, parece que es poco serio decir esto, pero yo creo que sería muy importante no aprobarles a ustedes absolutamente nada, salvo que sea, realmente, protegible de verdad, hasta que no se trajera a este Parlamento o se debatiera en el Consell Insular, que es quizás el marco adecuado en estos momentos, toda una protección integral. Pero es que, en segundo lugar, también, porque fijense que cosa más curiosa, un Ayuntamiento de Alianza Popular está protegiendo con unas Normas Subsidiarias, con la máxima protección posible, los espacios que considera que tienen que serlo, no se asombren, es de Alianza Popular y está protegiendo, es decir, no tienen el patrimonio exclusivo de la protección, nos han dejado un poco a nosotros y lo hemos aprovechado.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. López Casasnovas, té vostè la paraula, per fixar la posició del seu Grup.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Per fixar la posició del Grup Esquerra Nacionalista, hauré de fer un desdoblament, evidentment, perquè hem sentit les opinions dels digníssims representants del Consell Insular de Menorca, hem sentit les intervencions dels digníssims representants dels Grup Parlamentaris, i realment hem d'observar un seguit de contradiccions que, com a Grup Parlamentari, volem ara donar a conèixer, per argumentar la nostra posició de vot respecte d'aquesta Proposició de Llei.

Un Ajuntament de Menorca, deixin ara estar si el governen uns o el governen uns altres, a través d'unes Normes Subsidiàries, ha convertit un planejament que tenia 14.000 habitants en un altre que en tenia 75.000, que preveu urbanitzar o que declara urbanitzables més de 1.100 Ha., i açò afecta bàsicament la costa sud del terme d'aquest municipi, per tant, hauríem de pensar que la costa nord queda, en aquests moments i després de donar per fets els assentaments urbanístics, no consolidats que hi ha en aquell moment, queda protegit. Però resulta, Srs. Diputats, que malgrat que no es vegin expectatives urbanístiques damunt planejament, aquest no veure-les pot significar sencillament miopia. Perquè vostès coneixen o haurien de conèixer l'informe d'ENVISA, i ara començarem a donar noms propis, un informe que diu que malgrat que allò és no urbanitzable, a través d'una modificació del planejament, es pot variar sempre que la Comissió Provincial d'Urbanisme ho aprovi, i açò es possible, absolutament possible, i com que hi ha gent que diu que del possible podem passar després al necessari, resulta que ja tenim el camí obert per fer allò que no és cap fantasmada, no és cap intuïció, sinó que hi ha fets concrets que ho avalen, i, si no, Srs. Diputats, pensin que en el Banc Exterior d'Espanya s'ha obert un compte corrent a nom d'una societat formada amb

el nom de ALBUSA, Albufera Societat Anònima, i que hi ha hagut una opció de compra-venda i que hi ha hagut una conversió de divises, i tot açò no són fantasmades, són fets constatables, constatables. Hem de començar a parlar clar.

Qui és qui té miopia? Qui és qui parla que hem de defensar el tot deixant de banda les parts, perquè mentre parlam del tot, de la defensa integral, evidentment, cauen com a gotes les àrees, una rera l'altra, i açò és el que el poble de Menorca comença a veure, que no és el camí, evidentment, per a aquestes proteccions de què es parla.

No és un tema de disciplina urbanística, no ho és, perquè no rallarem de l'àrea que queda com a paisatge singular, que aquesta sí que és plenament protegida, i amb una Llei no faria més que ploure sobre banyat, quedaria igualment, amb la mateixa protecció, però hi ha un paisatge que no és singular, hi ha zones que són qualificades de rústec, i en aquest rústec i com s'ha dit molt bé, no cal ni demanar permís municipal per obrir un camí, no cal, en conseqüència, esperar que hi hagi una actuació de consolidació de nuclis urbanístics perquè, amb 15.000 metres quadrats, es poden fer edificacions, sí senyor, i aquestes edificacions que s'haurien de justificar com de vivendes d'explo-tacions agràries, queden reduïdes, si fa no fa, en xalets residencials de superluxe, i açò és possible, malgrat que encara no s'ha donat, és possible. I per sortir a camí d'aquesta expectativa, és per la qual cosa el Consell Insular de Menorca, en el seu dia, va prendre aquesta determinació de presentar en el Parlament una Proposició de Llei. I seria indignant que en base a la pre-tesa necessitat de consensuar un model territorial per a Menorca, propostes probablement enganyoses, amb participació de tots els Grups Polítics fins ara intrans-gigents alguns, mal gestors del territori, el Consell i alguns Ajuntaments, també en mans d'aquests grups polítics o d'altres, o d'altres, fòs capaç de transigir en un sentit restrictiu sobre la protecció i conservació de la naturalesa illenca.

Globalitats, sí, però puntualitat també, perquè no són termes contradictoris, no vulguin jugar a figures literàries, a metonímies o sinèdoques, la part pel tot o el tot per la part, no senyors, i més seguretat jurídica, sí, també, perquè convertim un àrea de sòl rústec en àrea de protecció singular, de paisatge singular protegit, i açò té més entitat jurídica que no rústec, i, si no, ens remetrem al tipus d'edificacions permeses a sòl rústec, des de boers que es converteixen en perfectes residències, no de bous, sinó de persones, a casetes d'eines que, a més de tenir eines, tenen fumerals, xemeneies, tenen escuradors i tenen un servei elèctric amb bany. Senyors, açò són actuacions il·legals, i actuacions il·legals evitables, i aquests perills no són entelèquies, he dit abans i m'empar en la immunitat parlamentària que em dona el fet de parlar aquí mateix, per dir que és constatable tot açò, i he parlat d'ALBU, Societat Anònima, he parlat d'ENVISA, amb uns informes molt comprometedors, malgrat que determinats polítics locals els hagin desmentits i, en definitiva, són coses que pesen, com a ganivets damunt un paisatge fràgil.

Sr. President, Srs. Diputats, el Grup Esquerra Nacionalista-PSM sap que una cosa són el que diuen les lleis, i una altra la realitat dels fets, en tenim bones proves, des de parcel·lacions rústiques que es converteixen en belems, i evidentment la disciplina urbanis-

tica falla, fins a actuacions permeses on la Comissió Provincial d'Urbanisme n'és art i part, com constatem mensualment quan es donen permisos per constituir vivendes unifamiliars aïllades dins sòl rústec sense justificar els seus usos agraris.

Sres. i Srs. Diputats, lament que una vegada més perdem l'oportunitat de donar una passa feble, tímida, però important pel que significaria de símbol respecte de la protecció d'un territori, i em reafirm en el que he dit abans. Volem el tot, però Esquerra Nacionalista no juga a tot o res, perquè sabem que amb els poders amb què ens trobam, quedam en res, per tant, demanant el tot, també actuam sobre les parts puntualment.

Donarem suport, evidentment, a aquesta Proposició de Llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I, acabat el debat, passam a la votació. I deman a la Cambra:

Pren aquesta Cambra en consideració aquesta Proposició de Llei del Consell Insular de Menorca?

Els Srs. Diputats i les Sres. Diputades que votin afirmativament, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 22 vots; en contra, 23. Queda rebutjada la Proposició de Llei.

Aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts.

IV.—1)

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la Sessió, recomença la Sessió.

El punt següent és el relatiu a Proposicions no de Llei. Tractarem, en primer lloc, la que formula el Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, relativa als sinistres a locals públics tancats.

Té la paraula, pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista, el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Bé, som davant un tema que va ser presentat a aquest Parlament dia 25 de novembre del 86, molts pocs dies després que se succeïssin els desgraciats accidents al «Pub Eros» de Ciutat, o també «top-less», segons es vulgui matisar, això ja és un tema que no, que no sabem exactament que dir-li, però vaja, tots ens entenem, perfectament, i valgui d'entrada que aquest Diputat i aquest Grup Parlamentari no està en contra de cap «pub» ni de cap «top-less» ni de cap cosa per l'estil, eh?, sinó que senzillament duim el tema, el vàrem plantejar perquè entenem que aquest tema és de suficient envergadura, perquè en facem, almenys, una reflexió. I nosaltres sabem que el Govern de la Comunitat, com l'Ajuntament de Ciutat, com altres autoritats, Delegació de Govern, etc., varen, almenys, es varen personar al lloc de l'accident i certament hi va haver una preocupació, una commoció ciutadana importantíssima, perquè, és clar, no és la primera vegada que succeeix un accident a un local tancat, a un local tancat i, de fet, a un lloc de

diversió. No és la primera vegada que succeeix a Ciutat, no és la darrera vegada, tant de bé no sigui així, però que pot ser succeeixi, i, endemés, resulta que ens trobam davant un tema que, a nivell d'Estat Espanyol, prolifera i, sobretot, amb una sensibilitat, no només d'opinió pública, sinó també una sensibilitat en els Tribunals de Justícia, perquè molts d'aquests temes acaben, desgraciadament, a la Justícia, amb demandes, amb querelles i amb unes problemàtiques molt complexes.

Per tant, el problema hi és, hi ha accidents, hi ha ferits, hi ha morts, hi ha demandes judicials, hi ha demanda social que aquests locals existeixin i existeixin en bones condicions, això crec que és una de les coses que són evidents, i que crec que ens han de preocupar a tots els Grups Parlamentaris. Qui té competències polítiques per actuar en aquests locals tancats, com el «Pub Eros» o altres? Bé, segons el nostre punt de vista, hi ha competències per part de l'Ajuntament, de la Delegació del Govern i de la Conselleria d'Interior, i, endemés, hi ha competències relatives quant a emetre un informe de la Conselleria de Turisme. Per tant, a partir del Reglament d'Espectacles i d'Activitats Recreatives, Reglament General de Policia i d'Espectacles i Activitats Recreatives del 82, certament ens trobam que hi ha unes competències compartides, entre distints organismes, i a través del Reglament d'Activitats Molestes, Nocives, etc., hi ha unes competències, també compartides, a aquests tres nivells: Govern de la Comunitat Autònoma, Ajuntament, Delegació de Govern.

Per tant, és més que evident que existeixen els tres tipus d'àmbits competencials, i per això precisament, moltes de vegades, hi ha una complexitat jurídica i que algun cas, no d'aquesta Comunitat Autònoma, però sí d'altres, sí que ens trobam, en algun cas, que hi haurà, ja dic, querelles judicials, peticions de familiars de gent morta, ferida, etc., i conflictes, fins i tot, de veïnats que de vegades es queixen, perquè nosaltres som partidaris que aquests locals existeixin, estiguin ben ordenats, ben segurs, ja hi ha prous perills de malalties diverses, però, en definitiva, el que nosaltres creim és que hi ha d'haver una seguretat i una ordenació.

Per tant, nosaltres aquí hem volgut dur el tema i el vàrem plantejar tot d'una que hi va haver el problema, per tant, demandam una anàlisi, un estudi i una actuació de l'Executiu d'aquesta Comunitat Autònoma, perquè té competències, com hem dit, segons aquests dos Reglaments que hem esmentat, a partir de l'any 82 i, sobretot, volem, en aquests moments, centrar la temàtica en dues o tres qüestions.

La primera és que és totalment inadmissible que uns particulars que volen obrir uns locals d'aquestes característiques s'hagin de trobar que primer la burocràcia municipal, i després el funcionament de la Comissió Interinsular de Sanejament, facin que entre sol·licitar un permís i obtenir-lo arribin a passar set o vuit mesos moltes de vegades. La Comissió Interinsular de Sanejament és un organisme del Govern de la Comunitat Autònoma, quan ens hem demanat o quan hem demanat quan es reuneix i se'ns ha dit una reunió mensual, ens espantàrem moltíssim, vàrem creure que una Comissió d'aquestes característiques on s'estudien molts de temes de sanejament, però que hi van tots aquests, d'activitats tan lligades als serveis, com són aquestes, perquè això és una activitat que prolifera més que

hotels o més que restaurants o més que apartaments, en definitiva, pensam, per exemple, que aquestes reunions mensuals són totalment insuficients. Però, per altra banda, ens preocupa una altra cosa, que passin tants de mesos entre que un expedient entra a un Ajuntament, va a exposició pública, passa per la Comissió municipal corresponent, va al Plenari, passen moltes vegades tres mesos, i després, entren a la Conselleria d'Interior i estan tres mesos, dos, quatre mesos per resoldre's, aquests expedients. És clar, aquest funcionament defectuós burocràtic fa que moltes de vegades, molts de locals s'obrin sense el permís preceptiu, i, aleshores, se'ls diu, per part de l'Ajuntament, obriu i ja vos arribarà la paperassa. Però passa moltes de vegades un problema, i és que la Comissió Interinsular de Sanejament o fins i tot el plenari del mateix Ajuntament, moltes de vegades plantegen una sèrie de crítiques, una sèrie de mesures que s'han de rectificar, com pugui ser la sortida d'emergència, com pugui ser el problema dels incendis, com pugui ser el tipus d'entrada que tenen aquests locals, que molts de pics és una entrada, a part de fosca, petita, etc., etc., i és clar, ens trobam, en definitiva, que s'han de revisar una sèrie de qüestions que l'empresa o el particular que ha posat en marxa aquest negoci resulta que ja li funciona el negoci quan li arriba una carta i, endemés, n'hem vista qualcuna de la Conselleria d'Interior, que suggereix que no és una mica coercitiva, sinó que és una mera suggerència, que moltes de vegades la carta queda aparcada, perquè aquell negoci ja fa sis o set mesos que funciona i, evidentment, no s'agafa massa seriosament aquesta advertència de la Conselleria d'Interior, a través de l'anàlisi de la Comissió Interinsular de Sanejament.

Aleshores, és clar, la nostra intenció, la d'Esquerra Nacionalista-PSM, és d'agilitar tota aquesta tramitació, és que, de fet, el que es digui que s'ha de complir, per part d'un Ajuntament o per part de la Comissió Interinsular de Sanejament, a través de la Conselleria d'Interior, s'exigeixi, es compleixi, i, evidentment, tot això garanteix la seguretat dels treballadors i treballadores d'aquests locals i de tots els clients que pot ser qualsevol dels que aquí xerram o escoltam.

Aleshores és una qüestió que, pensam nosaltres, moltes de vegades, també queda terriblement a l'aire en el moment en què ja s'han resolt els problemes de permisos, quan s'han resolt els problemes per part de la Comissió Interinsular de Sanejament, ens queda un altre problema, i és el de la inspecció de les mesures correctores, és a dir, quan s'ha dit que hi ha una sèrie de qüestions que en aquests locals no funcionen, aleshores, s'ha de plantejar com s'inspeccionen les coses que s'han de corregir, i és aquí on després d'una certa anàlisi, a Ciutat i també a d'altres poblacions costeres i també a Inca, i una mica a altres illes, hem trobat que, realment, les mesures correctores, la inspecció de mesures correctores, és totalment inexistent, per part dels Ajuntaments i per part de la Conselleria d'Interior, del Govern de la Comunitat Autònoma, en definitiva.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats, entre bromes, però també tocant molt seriosament aquest tema, volem dir-los que tenim entès que el tema del «Pub Eros» es troba, en aquests moments, més o menys, amb tramitacions judicials, és a dir, els hereus, les persones lligades familiarment a la persona morta, exigeixen una sèrie de coses que veurem a veure fins on arriben, però

que, en definitiva, ens trobam que les companyies d'assegurances diuen que ells no volen intervenir, no volen pagar, en definitiva, perquè no hi havia llicència d'obertura. Aleshores, certament a partir del cas del «Pub Eros», podem anar generalitzant i veient que, si bé he fet algunes bromes, de fet, els accidents, els morts que hi ha hagut, els perills que existeixen, certament fan que aquest tema sigui un tema socialment, crec jo, d'incidència, i que, de fet, és al carrer, és aquí. El «Pub Eros» no tenia llicència d'obertura, no havia tingut les inspeccions adequades de qüestions d'incendis, sortida d'emergència i entrada, era, de fet, una ratonera, dit amb paraules molt col·loquials i molt vulgars, i, en definitiva, ens trobam que no es poden donar culpes després al cos de bombers de Ciutat, o apaga-focs, el que se'ls vulgui dir, i tampoc no es pot donar culpes a la gent que acudeix a un local com a client. Nosaltres creim que, en definitiva, es tracta de col·locar totes les coses al seu lloc.

Per això, a partir d'una anàlisi competencial de la responsabilitat del Govern de la Comunitat, de la responsabilitat de la Delegació del Govern i de la responsabilitat de l'Ajuntament de Ciutat, hem proposat aquests quatre punts que, per a nosaltres, són molt clars. El primer, expedir i exigir les responsabilitats pertinents. El segon, necessitat clara que s'agiliti tota aquesta tramitació d'un permís d'obertura i de possibles irregularitats que s'han de solventar, l'agilitat no significa, en absolut, els vuit mesos, en absolut els sis mesos que moltes vegades està per tramitar-se l'obertura d'un local, i ens trobam evidentment en una situació econòmica i social que, de fet, ens exigeix que hi hagi agilitat per poder posar en marxa tot tipus de negocis. El tercer nivell és el d'inspeccions rigoroses, i el darrer nivell és el d'una organització en principi entre la Conselleria d'Interior del Govern Autònom i els Ajuntaments, àgil, coordinada, real i, jo m'aireviria a dir, una organització seriosa, profunda, de col·laboració, d'agilitat, de rigor, entre les tres institucions que tenen competències: Delegació de Govern, Ajuntament, Govern Autònom. Supòs que tots els Grups Parlamentaris entenen perfectament que ens trobam davant un tema amb una problemàtica jurídica, perquè hi ha tres àmbits competencials, però ens trobam davant un tema que requereix que, d'una vegada per totes, hi hagi una ordenació i que, entenguem que donat que és un problema social indubtable, estam, almenys creim nosaltres, que facultats el Parlament i el Govern d'actuar d'una manera decidida.

Gràcies.

LL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Grups que vulguin intervenir?

El Grup Regionalista de les Illes té la paraula.

Es fa saber a la Cambra que no s'ha presentat cap esmena a aquesta Proposició no de Llei.

EL SR. ROSES JUANEDA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sr. Serra, vostè ha presentat avui aquí, ha obert l'ametlla, una ametlla que té un bessó molt més conflictiu del que vostè ha exposat, per raons de temps, i tal. És un tema que es troba amb moltes llacunes i obstacles per a legalitzar-se, sobretot, quan hi ha, o sigui, entre l'actuació de l'administració municipal i l'obligada, segons els casos, que s'ha de prendre, via judicial.

Jo faré una breu exposició de com nosaltres veim, teòricament, com es troba aquesta situació dels locals i explicaré el perquè no donarem suport a la seva Proposició no de Llei. Perquè una cosa, com ha dit molt bé el Sr. López Casanovas, són les lleis, i una altra, les realitats, ho ha dit avui aquí.

En primer lloc, contemplam perfectament els articles 12 i 13 de l'Estatut d'Autonomia, que es refereixen a les transferències, contemplam perfectament que en matèria de policia, espectacles públics i activitats recreatives, segons el Reglament aprovat, etc., no correspon a les Comunitats Autònomes tal competència, sinó que aquestes són compartides entre l'Estat Central i el municipal. Així doncs, en aquest moment tenim que el Sr. Conseller d'Interior presideix la Comissió Interinsular de Sanejament, Comissió que informa les ordenances i els reglaments municipals, proposa als balles mesures correctores i emet informes. El Conseller d'Interior, a més, com vostè ha dit també, és el que, en certa manera, controla el Reglament de les activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, i, fins i tot, pot disposar la paralització o clausura d'algun local, sempre que representi perill imminent.

Molt bé, aquí tenim un panorama complet de l'aparat perfecte que no ens deixa cap llacuna i que preveu qualsevol eventualitat i qualsevol llacuna que hi pugui haver. Ara anem a la realitat.

Ni tan sols entraré a qui compet, qui té més competències, qui és més responsable, si una autoritat municipal o autonòmica. Ni tan sols entraré en aquest tema. La realitat és que aquests tipus de locals, una vegada que han fet la sol·licitud d'obertura, i en aquest precís moment ja obrin, com vostè ha dit molt bé, ja presten servei al públic, quan reben resposta negativa o afirmativa condicionada a alguns tipus de reformes, normalment en fan cas omís, en prescindeixen olímpicament. Fins i tot, la picaresca, en ocasions, indueix a fer un canvi de nom comercial i un traspàs de titular amb la finalitat de confondre, allargar i enredar l'administració municipal. Passa també, en aquests locals, òbviament, em referesc a aquells que no compleixen els requisits que marca la normativa vigent, quan es notifica un local que no reuneix els requisits en matèria d'higiene, acústica, sortida d'emergència, etc., etc., notificació que pot ser derivada o bé per una sol·licitud d'obertura o per una denúncia o per una inspecció, si continua fent cas omís, aleshores l'Ajuntament fa tancar, clausurar aquest local, la policia tanca el local, obri el sendemà, la policia tanca el local, obri el sendemà passat. Mentrestant, la temporada turística va passant, acaba, tanca i el titular desapareix. I aquells dossiers, aquelles denúncies queden aparcades, queden congelades, queden transpaperades. Els casos són confusos i, de vegades, quasi sempre mai efectius.

En aquest moment hi ha un municipi, li ho asseguro, ho he constatat personalment, hi ha un municipi que no sap com arreglar aquesta temàtica davant els 200 i busques expedients que té, que, en principi, no compleixen la normativa vigent i que, quan fa un cert temps, dins aquesta Legislatura, va voler resoldre aquest problema, aquest problema per la via ràpida, aquest problema que feia al·lusió a totes aquestes, renous, invasió de calçada, fins i tot, normes higièniques, sortides d'emergència, etc., la reacció va ser tan fulgurant i va fer bastant de renou i, a més, contemplant la problemàtica que es venia damunt, hipotèticament, en el

cas d'haver d'acudir a la via judicial, i, a més, eren unes normes poc populars, va afurar en cop el procés, va fer marxa enrera i espera, i en aquest municipi, ho té com assignatura pendent dins la pròxima Legislatura.

A un altre municipi, també important d'aquesta illa, no l'anomenaré, no n'anomenaré cap, però els que anomen són els més importants, sobretot pel que fa referència als tipus d'aquests locals, municipis turístics, davant un cas flagrant, irritant i molest d'infracció a la normativa vigent, un batle em va expressar, a mi, personalment, el seu sentiment derrotista, de derrotat, davant aquesta matèria i, a la fi, ara, a la fi, ara, hi ha una sortida legal, ràpidament, en ser legalitzats aquests locals, que és l'anomenat o esmentat, em pareix que no s'ha esmentat avui aquí, Reial Decret 1/86, el que es coneix per Decret Solchaga, de 14-3 del 86, que per agilitar la tramitació, un expedient, quan ha entrat a l'Ajuntament, si en dos mesos no ha rebut resposta, se suposa que està legalitzat per obrir, la qual cosa no l'exclou d'una posterior inspecció, denúncia i tal, però de moment és legalitzat i, actualment, molta gent, molts, dins el nombre de locals que incompleixen les normatives o, pentura, fins i tot, uns que compleixen, per aquesta via legalitzen locals actualment, per aquest Decret-Llei, Reial Decret-Llei de 14-3-86.

Decret fet amb bona voluntat, però que empara que tipus de locals que no puguin acollir-se a la normativa vigent, perquè no reuneixen els requisits necessaris, tenen aquesta via de sortida. De totes maneres, si hi ha una posterior inspecció, tendran un termini per corregir les deficiències, no les corregiran, en faran cas omís, el cercle viciós, la cadena comença a girar una altra vegada, és allò del mai no acabar.

Sres. i Srs. Diputats, pel que fa referència al punt 1r, pel que fa referència al punt 1r, crec que és fora de lloc parlar-ne, perquè la Conselleria d'Interior ens ha dit que s'havia ja obert un expedient a causa de l'accident i, a més, ens consta que el Jutjat n.º 1 de Palma es troba, així mateix, tramitant diligències per aclarir les possibles responsabilitats a les quals s'hagi pogut incórrer. Aleshores, el primer punt, per a nosaltres, està, en certa manera, fora de discussió.

El segon, el segon, Sr. Serra, com diuen els anglesos es «a matter of fact», o sigui, és una realitat, és un fet que necessiten el permís municipal d'obertura, això és la primera regla.

Bé, pel que fa referència als punts 3r i 4t, nosaltres creim, i no vull fer demagogia, no és per ara sortir més o menys elegantment d'aquesta Proposició, que jo li alabo haver plantejat aquí aquesta problemàtica, nosaltres creim que tal com està enfocada la hipotètica solució a aquesta problemàtica, amb aquesta Proposició no de Llei que, en el fons, és una declaració de bones intencions resumides i una recomanació al Govern, no seria efectiva, no seria, en absolut, efectiva.

Jo, en nom del meu Grup, sí estic disposat a parlar-ne seriosament, a treballar i estudiar profundament en aquest tema, a veure quines vies efectives i pragmàtiques per solucionar aquesta problemàtica, podíem trobar, sé que la competència legislativa en aquest tema no la tenim, som conscients d'allò, però insistim, aquesta Proposició no de Llei plantejada tal i com està, són unes recomanacions que el Govern, i ja no entro tampoc a si la Conselleria d'Interior hagués de començar a fer inspeccions a tots els locals tancats de les

Balears. Aquesta problemàtica no només afecta la seguretat i integritat física de les persones que hi acudeixen, sinó que sobretot en matèria d'acústica afecta tercers, com són els veïnats que ja n'estan farts de fins a les quatre o les cinc del matí sentir els renous i, sobretot, és un terrible agravi comparatiu per a aquests locals on es reuneixen els requisits segons les normatives vigents, que veuen com, davant ells, tenen altres locals que impunement actuen durant tota la temporada i a l'octubre o novembre taquen, i no els han pogut aturar i han continuat igual que ells, exercint l'activitat quotidiana, nocturna, etc.

Aleshores, jo insistesc, una cosa són les lleis i jo li asseguro que aquesta realitat al carrer, avui, és més o menys i abreviadament, així com jo l'he exposada. Insistesc, jo vull, en nom del meu Grup, continuar aprofundint en aquest tema, però aquesta Proposició no de Llei, tal com està la temàtica, el problema que tenim avui aquí a Mallorca, als municipis turístics, no quedarà solucionat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

El Sr. Josep Alfonso té la paraula.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Ens trobam davant una Proposició de Llei que, com ha dit el Sr. Serra i ha recalcat el Sr. Roses, és d'entrada molt confusa quant a àmbit de competències. I això és el primer problema que, quan l'hem estudiada, ens hem plantejat.

Les competències, no hem de tornar a esmentar tota la legislació, crec que seria molt reiteratiu, però en el cas estricte del «Pub Eros» de què parlava el Sr. Serra, ens hem de fixar en allò regulat en el Reglament d'Espectacles, perquè la petició de llicència d'obertura anava per «bar-pub», que no té gaire a veure amb ell, encara que tengui a veure, no té gaire a veure amb tot el tema d'activitats molestes, insalubres, perilloses, aquest tema era fonamentalment un tema de renous i no altra cosa. L'Ajuntament de Palma va exigir, en funció de les seves competències, l'obertura d'una porta d'emergència, però hauríem de fer i tornar un poc enera i fer un poc d'història.

El Sr. Roses ens contava que els canvis de titularitat, els canvis de negoci, etc., són, estan generalitzats dins aquests tipus de negocis, i aquest és un exemple més d'aquests canvis de negocis i de titularitat. Si se'n recorden, jo crec que molts dels Diputats d'aquí se'n recorden, aquell «pub» era una antiga sala de festes, que es deia «Pícaro», que tenia llicència municipal. Es converteix en un bar i demana llicència municipal. Evident va anar a la Comissió Tècnica Interinsular de Sanejament per al permís i es posa, és a dir, l'informe, que hem de tenir en compte que no és vinculant per a l'Ajuntament, l'informe estableix una sèrie de mesures correctores, i aquí acaba la cosa. El «pub» funciona, obri i la pregunta que ens hem de fer dins aquesta Proposició no de Llei és, es podia realment actuar, en aquest cas o en 24 més, per tancar, aturar aquests locals? Que aquest és el greu problema, el problema és si no té llicència un local, si es troba amb llicència de tramitació, a part del Decret Solchaga, si es troba en llicència de tramitació, pot una autoritat, X,

després veurem quina, municipal o autonòmica, o governativa, en aquest cas, el pot tancar? Sí, el pot tancar la policia un dia, obrin demà, l'endemà passat, van al Jutjat i obrin el local. I en tenim, amb aquest mateix negoci, tots també coneixem que això ha passat, que les efectivitats de tancar els locals no han estat de cap manera, no han arribat a la fi, de cap manera.

Però el tema de la Proposició no de Llei, això era un poc contestant el que deia el Sr. Serra, d'entrada, que no ha defensat la Proposició no de Llei, que ha defensat actuacions concretes i amples en aquesta temàtica, que és la important.

Realment, la Proposició de Llei el que demana són actuacions en el Govern de la Comunitat Autònoma, i hauríem d'anar a veure quines coses concretes ens demana. Primer, que s'obri un expedient, està obert l'expedient per part de la Conselleria, per veure si s'havia complert, i, sobretot, hi ha una cosa més important, hi ha un expedient judicial en marxa, per tant, crec que el Parlament o la Conselleria, si ja el té obert i amb l'expedient judicial, no hauríem d'entrar, per tant, en aquest punt i en els altres, però en aquest, creim que l'abstenció és lògica, no hi tenim res a dir, nosaltres, el Parlament no creim que hi tenguí res a dir a una actuació que es troba en aquest moment en el Jutjat.

El segon, que el Govern de la Comunitat Autònoma exposi, exigeixi amb profunditat la necessitat que els locals públics tinguin llicència municipal d'obertura, en el cas d'espectacles és la Delegació de Govern, però és lògic, no es pot obrir un local teòricament o legalment, si no té llicència d'obertura, la realitat és una altra, però ja sabem que aquesta legalitat és molt mala de fer complir. Per tant, és perogrullada legal, impossibilitat real de dur-ho a terme.

Que controli amb fermesa la seguretat dels locals públics tancats. El control aquest el Govern el fa a través de la Comissió Tècnica, nosaltres haguéssim estat d'acord que haguessin dit que la Comissió Tècnica de Sanejament es reuneixi tantes vegades com faci falta per agilitzar tots aquests tràmits i perquè tots aquests tràmits es compleixin, en això hi haguéssim estat d'acord, no en una reunió mensual, com deia bé el Sr. Serra, però que controli amb fermesa els seus informes, que fan els Ajuntaments, normalment els Ajuntaments els fan complir o intenten fer-los complir, i ja es controla amb fermesa, la inspecció no és pròpia de la Comunitat Autònoma, la inspecció, en aquest cas, és pròpia dels Ajuntaments.

I que coordini amb eficàcia les seves gestions amb els Ajuntaments de les Illes pel que fa al compliment del Reglament d'Activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses. Nosaltres estariem d'acord amb aquesta proposta, que la Conselleria d'Interior, i ens agradaria que ens digués que ho fa, que la Conselleria d'Interior coordini la seva, aquesta funció amb els Ajuntaments. Ens agradaria concretar-ho un poquet més. Què és la feina de coordinar? Com ho ha de fer? Quin procediment té per coordinar? N'hi ha un, la Comissió Tècnica, un procediment, que no és tampoc massa eficaç, com hem vist. Hi hauria altres possibilitats de coordinació, a mi m'agradaria que el Sr. Serra, en aquest punt específic, si pogués, ens explicàs quina idea té d'aquesta coordinació, com es podria articular, i segons com ens expliqui que es pot articular, i segons com ens expliqui que es pot articular, i, lògicament, el Govern s'hi atengués, a aquestes suggerències

de la Proposició no de Llei del Parlament, si podríem canviar la intenció de vot que teníem avui aquí, que era d'abstenció, també, en aquest punt.

Per tant, la confusió de competències, perquè hi ha coses que ja estan en marxa i d'altres que són legalment ineludibles i realment molt difícils de complir, i esperant l'explicació en aquest quart punt, si que, és a dir, nosaltres anunciam que en els tres primers ens abstenem, al quart punt, si la forma de coordinar ens convenç, podríem canviar el sentit del vot.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Popular té la paraula el Sr. Gabriel Godino.

EL SR. GODINO BUSQUETS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La funció executiva de la Comunitat Autònoma en matèria d'activitats molestes, insalubres i perilloses, que estableix l'article 12.3 de l'Estatut d'Autonomia i les transferències operades mitjançant el Reial Decret 2245/79, de 7 de setembre, és molt, desgraciadament, limitada. I no és perquè el Govern de la Comunitat Autònoma no vulgui actuar, sinó simplement perquè consideram que també ha de ser el primer que mantengui un escrupolós respecte amb les competències i responsabilitats que té cada institució.

El Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, aprovat pel Decret 2414/61, de 30 de novembre, i l'Ordre de 15 de març del 1963, determina clarament l'àmbit competencial institucional, i tant en l'esperit com en la lletra es desprèn que la competència, des del primer moment i de forma directa, és la municipal. Però entrant ja dins el contingut de la Proposició no de Llei, el primer apartat el passam per all, perquè, a més de ser obvi, l'obertura d'un expedient sabem que s'ha fet. En el segon punt, sobre la necessitat que tots els locals públics comptin amb la corresponent llicència municipal, està continguda en el Decret de 30 de novembre de 1961, n.º 2.414, on l'article 6è diu: «Independientemente de las intervenciones que las leyes y reglamentos conceden en esta materia a otros organismos, será competencia de los alcaldes la concesión de licencias para el ejercicio de las actividades reguladas, la vigilancia para el mejor cumplimiento de estas disposiciones y el ejercicio de la facultad sancionadora». És a dir, que clarament tota la reglamentació que nosaltres hem vist, aquesta primera llicència, o l'única llicència que s'ha de donar a aquests «pubs» o el que sigui, són competència exclusiva municipal.

Però és que encara n'hi ha més, els serveis responsables de la Comunitat Autònoma no poden tenir coneixement sobre aquesta matèria si no és l'Ajuntament que els ho comuniqui, com diu també l'article 31 d'aquest mateix Decret. I, per acabar, l'actuació sancionadora del Govern ha de passar, en primer lloc, pel batlle corresponent, com també preveu l'article 39 que, si em permeteu, llegiré: «Si en virtud de su facultad inspectora, los gobernadores civiles comprobasen que funcionan en provincias de su mando actividades que no se ajustan a las prescripciones de este Reglamento, lo pondrán en conocimiento del alcalde respectivo para que proceda en consecuencia, y solamente si éste no adoptase las medidas oportunas, podrán imponer, por

si mismos, sanciones a que se refiere el artículo anterior». És a dir, que ben clarament diu que el primer graó per pujar aquesta escala, ha de començar des de l'Ajuntament.

Respecte del tercer paràgraf, que parla que el Govern controli amb fermesa la seguretat dels locals públics tancats, la Conselleria d'Interior controla en la mesura, dins les seves possibilitats, la seguretat d'aquests mateixos locals, tenint present que els mitjans materials de què disposa per dur a terme la inspecció són molt inferiors als que tenen altres institucions que també comparteixen aquesta responsabilitat i que és contemplada en el Reial Decret 2816/82, em referenciat a la Delegació de Govern i als Ajuntaments amb la força pública i amb la policia municipal.

Finalment, la coordinació que demanen al Govern amb els Ajuntaments de les Illes, perquè es compleixi aquest mateix Reglament d'activitats molestes, estam convençuts que el Govern és el primer interessat que s'apliqui aquest Reglament, com ho demostren la instrucció de la Presidència de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de 22 de juny del 84 i les contínues xerrades, reunions informatives que reiteradament han tengut lloc a les Illes i comarques de la nostra Comunitat.

Per tant, jo no crec que no hi hagi ningú interessat en aquestes institucions ni en aquest Parlament ni en aquest país nostre que aquest Reglament s'apliqui amb tota la seva fermesa, perquè no passin els mateixos desastres que passaren en aquest «Pub Eros» que ens ha dut a aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Serra, vol fer ús de la paraula?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. El tema, per a nosaltres, continua essent important, i el que no podem fer són declaracions de pseudo-moralitat, defugint les responsabilitats. Dia 25 de novembre del 86, Esquerra Nacionalista presentava aquest paper al Registre del Parlament, en els diaris locals, aquí hi ha el dossier, per si qualcú vol fer memòria, de dia 26 de novembre del 86, el Conseller de la Comunitat Autònoma declara: «No sé qué hubiera sucedido en caso de tener la licencia oportuna o no, puesto que para ello hubiéramos tenido que poder inspeccionarlo, y entonces se hubiera decidido si reunía las condiciones oportunas».

El tècnic més important de la Comunitat Autònoma, el tècnic García Pol, segons nosaltres, un bon tècnic, de fet, segons tenim entès ha fitxat per una altra institució, suposam que, pentura és a causa dels fitxatges econòmics, però ens fa la impressió que és perquè no es devia trobar excessivament a gust, i no és que el coneguem personalment, que valgui aquesta explicació d'entrada, però un home que pareix que tenia voluntat de funcionament i que va donar la cara i que va fer moltes declaracions als mitjans de comunicació de tot d'una, conjuntament amb el Conseller, afirma moltes coses i, entre elles, i entre elles, Sres. i Srs. Diputats, es veuen unes contradiccions clares. Hi havia hagut denúncies de veïnats per qüestió de renous, hi havia hagut paperassa que anava per moltes bandes i que, de fet, es va anar destapant en el moment

en què, tràgicament, hi ha un mort i més de quinze ferits. El Jutge Instructor, Sr. Pere Barceló, sollicita a la Conselleria un informe, «a tenor del trabajo que venimos realizando en la Conselleria, desde hace dos años, con la creación de un gabinete de prevención de incendios, según manifestó a este diario García Pol». És a dir, que l'expedient que es diu que existeix, aquest expedient que nosaltres sollicitam en el punt primer, resulta que es fa, primer, amb posterioritat a dia 26, segon, en gran part a requeriment de la Justícia. Per tant, per a nosaltres, això és una actuació política, que, de cap de les maneres, de cap de les maneres, no podem admetre, per això certament ens és ben igual, a Esquerra Nacionalista, que s'obri o no s'obri un expedient, és una qüestió formal, però dia 25 de novembre del 86, el matí, hi ha proves damunt els mitjans de comunicació, que la Conselleria d'Interior declara que per a ells no existeix el «top-less Eros» i que no se l'ha inspeccionat perquè no existeix i que hi ha dubtes, i aquí hi ha el dossier de premsa per si es vol veure, pensam que és complet dels quatre diaris de Mallorca, de Ciutat, on es veu, primer, que no hi és, segon, que no ha tengut cap tipus d'inspecció, i, això sí, i ho hem dit abans, tant el tècnic García Pol com el Conseller compareixen i almenys donen la cara davant d'un assumpte de transcendència pública. Si compareixen és perquè el problema els afecta, no és perquè no els afecta, a més a més, nosaltres creim que un Govern de la Comunitat ha de tenir voluntat d'intervenir en tots els temes que afecten els ciutadans d'aquestes illes.

Passam al segon punt, i aquí sí que ja no ens és tan igual, perquè l'expedient, de fet, és al Jutjat en aquests moments, i pareix que, de fet, s'ha obert aquest expedient a la Conselleria, ja deim, a requeriment judicial. Entram en el segon punt. Bé, nosaltres deim que s'exigeixi amb rotunditat les necessitats que els locals públics tancats tinguin la necessària llicència municipal d'obertura. És clar, això és una declaració genèrica, és clar que a una Proposició no de Llei, un Grup Polític com el nostre, que no governa i que coneix aquest tema mínimament, però que hem de manifestar al Govern la necessitat d'actuar, la necessitat d'actuar amb fermesa, perquè davant aquest segon punt, nosaltres ens demanam, la Conselleria d'Interior ho fa o no ho fa, exigir aquestes llicències municipals d'obertura? Com es dirigeix als Ajuntaments? Com té les relacions amb l'Administració Local? Amb quin grau d'autoritat política i moral ho està fent? Perquè nosaltres creim que és bàsic el talant en què es dirigeix una institució cap a una altra.

Entrant en el tema de la seguretat en els locals públics tancats, pareix que aquest àmbit competencial que tant preocupa a tots els Grups Parlamentaris que han parlat fins ara i que han tret lleis, i nosaltres hem tret dos reglaments, pareix que queda resolt amb paraules del tècnic García Pol i del mateix Conseller, que admeten la possibilitat d'inspeccions en cas que tenguessin, que estassin assabentats que existia el «top-less Eros». En conseqüència, això vol dir que o bé aquell dia 25, això surt a la premsa dia 26, es deien mentides, o vol dir que hi havia àmbit competencial i, sobretot consciència de responsabilitat que s'havia d'actuar.

Entram en el darrer apartat, i la brevetat del temps i el llum vermell aquest encès m'indica que he de fer via, nosaltres sempre estam dient, amb un sistema cons-

tructiu, que les institucions s'han de coordinar, en aquest cas deim que la Conselleria d'Interior s'ha de coordinar amb eficàcia amb els Ajuntaments, perquè sabem que legalment és possible i, fins i tot, és la seva obligació, i ens demana el Grup Socialista i ens diu, què vol dir coordinació? I nosaltres deim que coordinació vol dir partir d'aquí cap allà i rebre totes les coses que vinguin dels Ajuntaments, agilitar totes les tramitacions administratives, inspeccionar, sancionar i, en definitiva, posar a l'abast de tots els ciutadans d'una autonomia que és de les més riques de l'Estat Espanyol unes garanties de seguretat que creim que són absolutament necessàries.

M'entengui, Sr. Roses, company i amic Antoni Roses, Diputat del Grup Regionalista. Jo comprenc que davant un tema d'aquesta naturalesa hi hagi dubtes jurídics, és clar que ho entenc, i entenc perfectament que Ajuntaments com els que vostè ha esmentat i d'altres, es troben amb problemàtiques complexes, com hi ha casos judicials a Madrid i a altres llocs de l'Estat Espanyol, i a Ciutat mateix, però jo crec que el que Esquerra Nacionalista vol reclamar és que el Govern posi tota la voluntat i els mitjans necessaris per treballar, per funcionar, per esser-hi, si fa falta, sancionar, si fa falta, obrir expedients, si fa falta, acudir a l'opinió pública, perquè l'opinió pública es troba prou sensibilitzada, no només per qüestió de renous, que hi està, sinó que hi està també pels problemes de seguretat que existeixen a tot aquest tipus de locals, i jo conscientment he de dir que em pareix que aquest tema, com que a Mallorca ja fa més de quatre o cinc anys que existeix, que hi ha hagut els primers accidents, i tots els recordarem a algun hotel a la zona de Gomila, aproximadament, i a altres locals, que de vegades els temes s'han pogut tapar, a vegades, però a vegades la premsa estrangera els ha divulgat, a vegades en els Jutjats s'ha aconseguit que hi hagués un pacte, que qualcú retiràs qualque demanda, però és que els temes hi són, i nosaltres el que volem és prevenir, no només una qüestió posterior. Aquesta vegada, afortunadament només hi ha hagut un mort i setze o desset ferits, però, és clar, creim que el tema és prou important.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller té vostè la paraula. Queda oberta qüestió incidental.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Moltes gràcies, Sr. President. Havia cregut que no hi hauria necessitat de sortir, però he sentit moltes de coses que em pareix convenient aclarir d'una manera definitiva.

El dia que es va produir l'incendi a «Eros», dia 25 de novembre de l'any passat, personalment, juntament amb el tècnic, amb el Cap de Servei d'Activitats Molestes, a les nou del matí era jo al local. Vaig entrar, ajudat per una altra persona amb una llanterna, perquè naturalment no hi havia llum (rialles), vaig veure tot el que hi havia, immediatament que vaig sortir, vaig ordenar a un altre tècnic de la Conselleria que fes un informe acompanyat del fotògraf. Em permetré dur aquest assumpte, perquè em pareix i crec que és un poc llarg, a la meua manera. En primer lloc, competències de la Conselleria i qui són els competents en aquestes matèries d'activitats molestes, insalubres, no-

cives i perilloses. Un informe jurídic. Si el trobo (rialles).

Diu aquest informe jurídic el següent: «Aspectes generals: A la Comunitat Autònoma de les Illes Balears li correspon la funció executiva, —tenint en compte que aquesta competència és de l'article 12 de l'Estatut, i diu exclusivament competències executives—, li correspon la funció executiva en els terminis que estableixen les lleis i normes reglamentàries estatals en matèria d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, entre d'altres». Tot això en virtut del que estableix l'article 12.3 de l'Estatut d'Autonomia i en aconduïment de les transferències operades mitjançant el Decret 2245 del 79, de 7 de setembre. En matèria de policia d'espectacles, això, Sr. Serra, m'agradaria que ho escoltàs bé, en matèria de policia d'espectacles públics i activitats recreatives, segons el seu Reglament General, aprovat per Reial Decret 2816 del 82, de 27 d'agost, no correspon a les Comunitats Autònomes cap competència, i aquestes es troben compartides entre l'Administració de l'Estat i la Municipal. Li aclariré que, em pareix que no m'equivoc, parlo de memòria, que és a l'article 16 on hi ha aquestes competències d'espectacles, sobre espectacles, i recordaran vostès, Srs. Diputats, que aquestes competències de l'article 16 són aquelles en les quals s'ha d'esperar cinc anys de l'aprovació de l'Estatut o mitjançant una Llei Orgànica. Continu, el Reglament d'Activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, aprovat pel Decret 2414 del 61, ja ha plogut, fa 25 anys, però encara regeix, de 30 de novembre, i Ordre de 15 de març del 63, dictada per a la seva aplicació, són les normes que emmarquen l'àmbit d'actuació de la Comunitat Autònoma en aquestes matèries. Aquestes normes regulen les competències de la Comissió Interinsular de Sanejament i del Conseller de l'Interior com a òrgans a què van atribuïdes aquestes matèries dins la Comunitat Autònoma.

A la Comissió Interinsular de Sanejament li compet informar les ordenances i reglaments municipals, proposar als batlles mesures correctores i emetre informes per a la qualificació d'activitats, així com efectuar propostes als batlles per a la correcció de deficiències comprovades. Al Conseller de l'Interior, a més de presidir la Comissió Interinsular de Sanejament, li correspon exercir l'alta vigilància del compliment del qual disposa el Reglament d'activitats molestes, imposant sancions i exigint la responsabilitat a les autoritats municipals. Igualment pot ordenar la realització de visitar i d'inspeccionar, decretant la correcció de deficiència i disposar la paralització, clausura o modificació d'activitats quan ofereixin un perill imminent, com ha dit molt bé el Sr. Roses.

Cal assenyalar que de conformitat amb les normes assenyalades, el Conseller de l'Interior únicament té competència per imposar sancions per si mateix, a més dels casos de perill imminent, a l'adopció de mesures correctores ordenades quan, després d'instruccions a l'alcaldia, aquesta no actuï de manera eficient o consideri que la falta contrapassa les seves possibilitats de sanció pecuniària. En definitiva, es tracta de competències compartides entre l'Administració Autònoma i la Municipal, si bé qui ostenta la competència en primer grau o de manera més directa és aquesta darrera, és a dir, l'autoritat municipal, com es desprèn de la citada normativa.

Qüestions concretes, contestant les preguntes o els punts de què parla aquí la Proposició no de

Llei. Primera, la Conselleria de l'Interior, a través dels seus serveis corresponents i dins l'àmbit de les seves competències, ha obert un expedient a propòsit de l'accident ocorregut en el «Pub Eros», de Palma, amb la finalitat de determinar les circumstàncies que varen concórrer en el cas. El Jutjat d'Instrucció n.º 1 de Palma es troba, així mateix, tramitant diligències per aclarir les possibles responsabilitats en les quals s'hagi pogut incórrer. És d'assenyalar que l'anomenat «Pub Eros» no havia estat qualificat per la Comissió Interinsular de Sanejament, després en parlarem, i per aquest motiu era desconeguda, per aquesta, la seva existència i el seu funcionament en el moment de l'accident.

Em permetrà, Sr. Serra, que jo faci més referència a aquests informes jurídics i als informes dels tècnics que no a la premsa, on sempre hi pot haver certs errors. Al punt segon, la necessitat que tots els locals de pública concurrència comptin amb la llicència municipal d'obertura, deriva de les normes esmentades amb anterioritat, essent, en primera instància, talment com el propi nom indica, una competència de l'Ajuntament. Em permetrà que, en aquest moment, li llegeixi un paràgraf de l'article 33 del Reglament d'activitats molestes, que diu: «En ningun caso podrán concederse licencias provisionales, mientras la actividad no esté calificada». Cap autoritat, sigui la que sigui, ni autonòmica, ni jurídica, ni municipal, no pot legalment autoritzar un local d'aquesta espècie, mentre no sigui qualificat, i aquesta qualificació feta, únicament i exclusivament, a través de la Comissió Interinsular de Sanejament.

La Conselleria de l'Interior, no obstant això, i tal com queda especificat en les actuacions desenvolupades pel gabinet d'activitats classificades, ha tractat, dins la mesura possible, que els Ajuntaments i els interessats donin compliment a l'obligació de comptar amb llicència municipal d'obertura i funcionament.

Tercer, la Conselleria de l'Interior, bé mitjançant la qualificació per part de la Comissió Interinsular de Sanejament i les activitats que els Ajuntaments sotmeten al seu coneixement, bé en virtut de les inspeccions efectuades, ha vengut controlant la seguretat dels locals públics, encara que sense interferir en les competències municipals ni en les de l'Administració de l'Estat, atribuïdes pel Reial Decret 2816 del 82.

Quart, la funció executiva atribuïda per l'Estatut d'Autonomia a la Comunitat Autònoma, dins aquesta matèria, només permet la realització d'aquests tipus d'actuacions, sense que sigui possible exercitar funcions normatives. La coordinació de les actuacions municipals a la CAIB, tenen lloc dins l'estret marc de l'execució de competències, mitjançant la instrucció de Presidència de la CAIB, de 22 de juny del 84, en les xerrades i reunions informatives que reiteradament, repetesc, reiteradament, han tengut lloc a les diverses comarques i illes de la Comunitat Autònoma, més enllà d'aquesta coordinació no es pot actuar, perquè incidiria en competències de normalització, vedades a aquesta Comunitat Autònoma per l'Estatut dins aquesta matèria.

Bé. Em permetrà que li digui també l'informe, perquè en tenguí coneixement, que va fer el mateix dia, no el dia següent ni el de després, el tècnic de la Conselleria d'Interior. Diu el següent: «Honorable Senyor: Havent-se consultat els arxius obrants en aquesta Conselleria, s'ha pogut constatar que l'anomenada activi-

tat no era qualificada per la Comissió Interinsular de Sanejament pel qual s'estima un funcionament clandestí de la mateixa, qu es va personar dia 25 de novembre del 86 a l'anomenat local, acompanyat pel retratista, que va procedir a fer fotografies de l'interior del mateix, les quals s'adjunten i estan numerades des del número 1 al 26. —Tot aquest paquet—. A elles es pot observar que la zona afectada pel foc correspon a les portes d'accés al local, escala i part del local situat al front de l'escala (fotografies 1 a 20), i el que es podria entendre com a porta de sortida d'emergència (fotografia 25). A la fotografia n.º 21, es pot apreciar una capelleta per a boca d'incendis, a la qual li faltava la manguera o tap que podria tancar la tuberia, per la qual cosa es pressuposa que la instal·lació es trobava fora de servei, i això, tal vegada, explicaria el motiu pel qual no es va utilitzar a l'entrada. És evident que l'anomenada condició no es va complir pel fet que estava emmoquetat, a l'apartat de Mesures Correctores, diu: «Totes les matèries susceptibles de prendre fàcilment se sotmetran a procediment d'innifugació de reconeguda eficàcia». —Si tot això s'hagués efectuat existiria un certificat corresponent—. «De l'observació del plànol es desprèn que s'ha produït una modificació al col·locar una paret i una porta a la zona del taulell, escala d'emergència (fotografia 21, 23 i 24). De l'anomenat projecte s'adjunten fotocòpies» —que les tenc aquí, al igual que l'informe emès per la Conselleria de Comerç i Indústria.

L'informe de la Conselleria de Comerç i Indústria diu el següent —dos tècnics enginyers—: «Ingenieros Técnicos afectos a la Dirección General de Industria y en cumplimiento de orden de servicio de V.I., informan: que en fecha 25 de noviembre —el mateix dia que es va produir l'incendi— se han personado en el club sito en el Paseo Marítimo, junto al Hotel Palas Atenea, denominado «Eros», para comprobar posibles causas del incendio producido en la madrugada del pasado actual. Que no les fue posible penetrar en el citado local, ya que el acceso se hallaba cerrado, no obstante y habida cuenta que, según parece, el incendio se inició en la fachada del citado local y a la vista del estado en que se halla la misma, es prácticamente imposible determinar las causas que originaron el siniestro. Que han podido comprobar que el citado local funcionaba con los contadores pertenecientes a la discoteca denominada «Pícaro», figurando como titular de los mismos VILLADRE, S.A. —la propietària és distinta d'aquest nom—, y a la que le fue concedido permiso de enganche el 10 de noviembre de 1978, habiéndose efectuado inspección en fecha 22 de noviembre de 1978, según copia que se adjunta».

I ara ve un paràgraf bo:

«Que desde la fecha indicada en el apartado anterior, no ha tenido entrada en esta Dirección General de Industria expediente alguno en solicitud de efectuar reformas en el citado local, ni tampoco adición de o sustitución de receptores eléctricos sujetos al vigente reglamento electrónico de baja tensión, pudiéndose comprobar, sin embargo, que fueron realizados cambios importantes en la citada instalación sin haber sido solicitados, y más concretamente la colocación de luminosos sin previa autorización para su instalación».

Bé. Em permetran, Srs. Diputats, que en aquest aspecte, després tornarem a això, els digui que l'actuació de la Conselleria d'Interior quant a activitats

molestes, des que va prendre possessió el Govern actual, ha estat el següent: Expedients que es tramitaren l'any 82, 397. L'any 83, 804. L'any 84, 1.062. L'any 85, 1.422. I l'any 86, 1.824. Denúncies tramitades l'any 84, 12. L'any 85, 49. I l'any 86, 64, que varen generar 8 sancions. Visites d'obertura per Ajuntaments, 15, és a dir, segons el Reglament d'activitats molestes, aquells Ajuntaments petits que no tenen tècnics poden sol·licitar de la Conselleria d'Interior la revisió de les instal·lacions mitjançant un tècnic de la Conselleria, i aquest tècnic hi va sempre que el sol·liciten. L'any 84, amb la finalitat de facilitar l'obtenció de la llicència perceptiva municipal d'obertura i funcionament, s'estableix com a objectiu prioritari el servei d'activitats classificades, aconseguir una agilitat més grossa en la tramitació dels expedients, fruit d'això fou l'elaboració del Pla d'actuació conjunta amb altres Conselleries, Indústria, Agricultura i Pesca, Sanitat i Turisme, que va finalitzar amb l'aprovació per part del Consell de Govern del 22 de juny del 84, de la instrucció de la Presidència del Govern per la qual regula la tramitació d'expedients subjectes al Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses. La utilitat d'aquesta inspecció és el fi del reflex dels augments dels expedients que en la tramitació s'han produït durant els anys 85 i 86, representant un increment respecte del 84 del 71 %. L'any 85, amb l'objecte d'augmentar la seguretat social en locals públics, s'estableix un ordre prioritari d'actuació amb raó del risc i es crea el servei d'activitats classificades de la Comissió Tècnica d'Innavigació, en col·laboració amb l'assistència tècnica del laboratori d'assaigs de resistència al foc, de la Generalitat de Catalunya, havent-se realitzat, fins ara, el diagnòstic de 266 locals d'espectacles proposant a l'empresari de cadascun d'ells el tractament a realitzar. Això dona com a fruit l'adequació del Reglament de policia i d'espectacles públics i l'adopció de mesures de seguretat en més del 80 % dels locals inspeccionats, estimant-se que la totalitat d'ells hauran adoptat les esmentades mesures de seguretat abans del present any. Era de l'any passat.

Es col·labora amb la Conselleria de Turisme en l'elaboració del Decret pel qual es fixen les mesures de seguretat i protecció contra incendis dels hotels existents. En l'actuació de l'esmentada Conselleria té permanent i desplaçat a la Conselleria d'Interior un tècnic que, juntament amb el gabinet de prevenció d'incendis, informen els projectes sobre mesures de seguretat a adoptar en base al determinat Decret. A l'any 1986, en els mesos de febrer març i abril es varen impartir unes jornades tèbico-pràctiques sobre activitats classificades, dirigides a administratius i tècnics d'Administració Local i Autònoma, i a professionals liberals. Aquestes varen tenir lloc a Inca, Manacor, Eivissa, Maó i Ciutat. Es va iniciar un programa d'ajuda tècnica i visites d'inspecció per la preceptiva visita d'obertura i funcionament a aquells Ajuntaments. Etc.

Amb aquests actes d'informació, s'han fet ja tres torns, s'ha convidat, s'ha enviat documentació a tots els professionals que tenen una oficina de gestoria administrativa, s'han fet cursos al Col·legi d'Enginyers, no sé si això seria suficient, però, per acabar, encara que sigui un poc més extens, li diré que hi ha una coincidència amb la recepció de l'expedient des de l'Ajuntament a la Conselleria d'Interior, expedient que va ser iniciat, segons ell mateix ho diu, el novembre del 84. Va ser remès el novembre del 84 a l'Ajuntament de Palma,

iniciat, i aquest expedient tramitat coincideix que dia 25 de novembre del 86 la part corresponent a activitats molestes demana informe de registre general de l'Ajuntament, el dia següent, el 26 de novembre del 86 respon el registre, el mateix dia, 26 de novembre del 86, certifica el Secretari de l'Ajuntament, dia 26, el mateix dia, informa el Cap de Negociat d'activitats molestes i dia 26, el mateix dia, amb escrit es remet l'expedient a Interior que té entrada dia 3 de desembre. Dia 7 de gener, d'enguany, aquest expedient es veu a la Comissió Interinsular de Sanejament i diu que «retornam per duplicat a aquest Ajuntament el projecte corresponent a l'expedient assenyalat al marge, per quant que passat l'informe del gabinet d'activitats classificades, s'hi han trobat els inconvenients següents: incompleix els articles 14 i 17 de l'Ordenança General de Seguretat i Higiene en el Treball i l'article 15 del Reial Decret 28/16, haurà de notificar Vossa Il·lustríssima, a l'interessat, que disposa de tres mesos, comptant a partir del ..., etc.». Això és la pel·lícula del que ha passat amb aquest «Pub Eros».

No sé si he explicat suficientment l'activitat de la Conselleria d'Interior, però si hi ha necessitat estic disposat i a la disposició de qualsevol dels Diputats aquí presents per explicar i ampliar aquesta informació.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Serra, té vostè un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Procuraré ser breu, i crec que m'ho agrairan tots els Diputats i Diputades. La intenció nostra no era que el Govern o el Conseller tregués aquí, i disculpi senyor del Govern, perquè s'ho ha preparat beníssim, tota l'activitat de tres anys de Legislatura i busques, d'un aspecte de la seva Conselleria, no era, en absolut, la nostra intenció. Ni tampoc, evidentment, haver de treballar en funció d'això, perquè crec que tots coneixem bastants d'aquestes activitats i creim, en principi, que si no les hi hem contestat, fins ara, és perquè ens semblen correctes.

Ara, entrem al tema rigorós cert. El problema, Sr. Conseller, no és de burocràcia, el problema legal existeix, i ho reconeixem, però amb un plantejament burocràtic de temes com aquest, certament hem entrat a un carreró sense sortida, i no és allà on nosaltres volíem anar. La nostra formulació de la Proposició no de Llei, en el seu primer punt, que excús a dir que jo, com que em fii què vostès han obert un expedient i que ho han fet bé, ja no té vigència, vostès el varen obrir, em sembla, dia 26 o 27, em pareix que dia 26, nosaltres ho demanàvem dia 25, perfecte, aquest punt s'ha complert, i crec que en tramitació parlamentària és correcte que ni ho discutim més. Ho han fet i prou. Correcte. Ja veurem el resultat d'aquest expedient, posteriorment.

Però entrem als altres tres aspectes. Nosaltres el que demanam és que al marge de burocràcies, de legalismes, volem que hi hagi actuació, i volem que s'entengui dins una dinàmica coherent, que un Ajuntament no els ha passat un expedient, que hi ha unes inspeccions que vostès fan, més de tres-centes, que ens pareix molt bé, però els passa per alt un lloc, jo crec que als seus inspectors no els va passar per alt el «top-less Eros», perquè es troba a un lloc tan cèntric que és

impossible que els passàs per alt, si vostès en fan tres-centes, els seus inspectors ho havien de veure, perquè, a més a més, havia estat discoteca fins feia ben poc, en conseqüència, a qualque banda, qualcú, havia vist que aquest lloc existia, per tant, si vostès no tenen d'un Ajuntament qualque cosa, el que pertoca, branca a l'Ajuntament, sigui al que sigui, i perdoni l'expressió, i sense cap mania, sigui l'Ajuntament de Fornalutx, amb perdó, perquè no hi deu haver cap «top-less» o sigui l'Ajuntament de Ciutat, on n'hi ha molts, vull dir, les coses com són, això, en primer lloc.

El segon aspecte, nosaltres el que creim és que en aquests llocs, al marge de burocràcies i legalismes, i és ver Grup Regionalista, i és ver Grup Socialista que hi ha uns problemes legals, ja ho sabem, però pensin que del que es tracta és que estiguin en ús les sortides, els extintors i les mesures de seguretat. Això és del que es tracta, i a nosaltres ens costa creure que amb una funció inspectora, que amb una Conselleria d'Interior no es pugui aconseguir o, almenys, empènyer al màxim. I, sobretot, empènyer a un tema clau, que és la responsabilitat pública d'aquests locals oberts. Responsabilitat pública dels propietaris, de l'Administració, de la gent que hi treballa i dels usuaris, i això és un tema que creim que queda clar en aquest debat, que és per aquí i no amb tota la qüestió burocràtica que nosaltres, en absolut, volíem dur a debat.

Per tant, entenguin les nostres propostes segona, tercera i la que fa quatre, que són les que volèm que es votin, que tenen tres plantejaments clars, agilitació de les tramitacions, manco burocràcia i més concreció, coordinació real i inspecció de les mesures correctores que moltes de vegades el mateix Govern diu que s'han d'introduir i que moltes de vegades no s'introdueixen.

Per tant, jo ja demanaria que es passàs a votació, perquè crec que discutir aspectes tan concrets com curseis, circulars, etc., creim que seria entrar a una temàtica burocràtica que no era la nostra intenció. La nostra és d'exercir l'autogovern.

EL SR. PRESIDENT:

Vol tancar, Sr. Conseller?

No.

Aleshores, Sres. i Srs. Diputas, tenint en compte la petició que s'havia formulat per part del Grup Parlamentari Socialista, passarem a la votació, en primer lloc, dels apartats 1, 2 i 3, i, a continuació, del 4.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Perdó, Sr. President. L'1 queda retirat, perquè el Conseller ens ha assegurat que dia 26 obri un expedient. Per tant, si nosaltres dia 25 ho demanem i dia 26 es va obrir, no té sentit votar una cosa que ja està feta, i nosaltres ens fiam del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Perfectament.

Passam a la votació ...

Sí, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, nosaltres demanem votació separada.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació dels apartats 2 i 3. I aleshores, deman a la Cambra ...

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Separada, el 2, el 3 i el 4.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, passam a la votació del punt 2, d'acord als seus desigs.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del punt 2, es volen posar drets per favor?

Dos Diputats. Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Poden seure, moltes gràcies.

Resultat de la votació: quant a l'apartat 2, a favor, 2 vots; en contra, 20; abstencions, 17.

Passam a la votació del punt 3. Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

19. Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

20.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

No n'hi ha.

Punt quart. Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor, 19; vots en contra, 20; abstencions, cap.

IV.—2)

Se m'ha fet arribar pels Portaveus dels diversos Grups Polítics la necessitat, per raons de transport, de modificar l'Ordre del Dia que teníem establert, tenint en compte el que disposa l'article 68 que quan existeix unanimitat damunt aquest tema, es pot atendre a la petició, aquesta Presidència la formula a aquesta Cambra, demanant el seu assentiment.

Estan vostès conformes que quedi conclòs aquest punt i passi al pròxim Ordre del Dia?

El pròxim Ple tindrà lloc dia 18.

Bones tardes i moltes gràcies de la seva col·laboració.